UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

Українські Вісті

UKRAINIAN NEWS

23
ВЕРЕСНЯ 1971
Число № 38
тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLIII VOL. XLIII
SEPTEMBER 23, 1971

Помер М. Хрущов

У суботу, 11 вересня, помер на 77-ому році життя після серцевого атаку кол. советський прем'єр та секретар комуністичної партії СССР Микита Сергійович Хрущов.

М. Хрущов народився в селі Калиновці, Курської області в сім'ї робітника-вуглекопа. Зразу був пастухом у дідича в своєму селі, при чому теж закінчив народну школу. В 1908 р. поїхав, як 14-річний хлопець у Донбас в Україну, де працював учнем шлюсаря. З того часу його діяльність пов'язана з Донеччиною, де він став членом комуністичної партії.

У комуністичній партії Хрущов добився високої посади вже за часів Сталіна, який вислав його робити „чистку" в Україні.

Після смерти Сталіна та вбивства шефа поліції Л. Берії, Хрущов став фактично советським диктатором. Він звільнив чимало в'язнів з таборів праці, але криваво здушив мадярське повстання в 1956 р. Його спроби зробити врожайними казахстанські степи закінчилися невдачею, як і його спроби поправити господарство СССР. Його погроза „дігнати й перегнати ЗДА" залишилася звичайною погрозою. Неабияким учинком у житті Хрущова було засудження сталінського терору та усунення домовини з тлінними останками Сталіна з почесного місця у ленінському мавзолеї.

Хрущов відвідав чимало країн — ЗДА, Югославію, Індію і т.д. Пам'ятним залишиться його виступ в ОН, де він своїм протизникам погрожував черевиком.

Для підсоветських українців часи влади Хрущова принесли величезну русифікацію в усіх ділянках, яка там ведеться далі.

Після 11-річного диктаторського володіння, в 1964 р. Хрущова усунено. Він доживав свого віку в гарній віллі, недалеко Москви, користаючи з усіх привілеїв советських можновладців.

Вістка про смерть Хрущова вийшла зразу з кругів його родини. Щойно після двох днів появилося маленьке офіційне повідомлення центрального комітету комуністичної партії. Поховали Хрущова не біля кремлівського муру, де хоронять усіх більших советських достойників, але на Новодівичому цвинтарі в Москві, де хоронять менших достойників. На похороні Хрущова було бл. 200 осіб, між ними — советський поет Е. Євтушенко. Ані з уряду, ні з комуністичної партії не було нікого. Партія прислала лише квіти.

НЕ ДОГОВОРИЛИСЯ

У Лондоні відбулися наради представників 10 держав, що є членами т.зв. монетарного фонду в справі устійнення ціни на золото та остаточної вартости американського доляра. Переговори не довели до ніякого висліду, бо представник ЗДА, міністер фінансів Дж. Конелі не погодився ні на деволюацію американського доляра, ні на підвишку ціни на золото, ані на скасування 10% податку на імпортовані товари.

Дальші переговори в тій справі мають відбутися 26 вересня у Вашінгтоні.

ОФІЦІЙНИЙ ЗАКЛИК НАШОЇ ІЄРАРХІЇ

Відзначити річницю IV Архиєпископського синоду

Щоб могти все ближче ознайомитися з організаційною структурою нашої Церкви та все успішніше боронити її історичні й канонічні права, всім нашим єпархіям з нагоди другої річниці Архиєпископського синоду 1969 року в Римі доручається відбути релігійно-національні манифестації помісности нашої Церкви.

Оцим просимо всіх Отців духовних, церковні та церковно-громадські установи й організації та широкий загал вірних взяти активну участь у цих манифестаціях.

Щиро поздровляємо Вас усіх, Дорогі Брати й Сестри, та шлемо Вам наше архиерейське благословення.

Дано в Едмонтоні, 23 вересня 1971 року.

✠ Максим, митрополит Вінніпезький
✠ Ніл, єпископ Едмонтонський
✠ Ісидор, єпископ Торонтський
✠ Андрій, єпископ Саскатунський

Англія бореться зі шпигунством

Секретар англійського міністерства закордонних справ А. Даглес заявив советському амбасадорові в Англії М. Смірновському, що англійський уряд не буде дальше терпіти, щоб члени советської амбасади займалися шпигунством в Англії. Протягом двох минулих років деякі советські дипломати та члени амбасад деяких комуністичних держав проявляли надто велику шпигунську діяльність у Англії.

Багато членів торговельних місій тих держав не займалися збільшенням торгівлі, а вели шпигунську діяльність у різних промислових підприємствах. Досі Англія була дуже ліберальна у відношенні до дипломатів комуністичних держав, дозволяла їм їздити скрізь, куди хотіли, але відтепер англійська служба безпеки буде дбайливо стежити за всіма подорожами та зустрічами советських та інших комуністичних дипломатів з англійськими громадянами. Якщо виникне найменше підозріння, що члени дипломатичних представництв вмішані в якунебудь шпигунську аферу, англійський уряд негайно скаже їм залишити Англію.

Англійський уряд викинув цього року кількох советських дипломатів та дипломатів сателітних держав за шпигунську діяльність.

Совєтське міжплянетне судно розбилося

Советська агенція для міжплянетних польотів вислала на Місяць чергове советське міжплянетне судно „Луна XVII". Які були завдання того судна, яке не мало ніякої залоги, невідомо, бо судно, з невияснених досі причин, розбилося на Місяці.

Польоти двох міжплянетних суден „Луна XVI" та „Луна XVII" були вдатні. „Луна XVI" принесла з Місяця 3.5 унцій землі, а „Луна XVII" залишила на Місяці автоматичний віз „Луноход", який і досі ще їздить по Місяці та пересилає на Землю різні дані про Місяць.

Домагаються прав для неофіційних мов

ВИМАГАЮТЬ ПОШАНУВАННЯ МОВИ КАНАДСЬКИХ МЕНШИН

В Оттаві минулого тижня відбулася конференція в справі забезпечення прав для української мови та української культури, як теж прав для канадців різного національного походження, поза англійцями та французами.

На конференції, що її влаштував Комітет українців Канади, головним речником був д-р Ю. Даревич з Торонта, який, м.ін., сказав, що всі визнають, що англійська та французька мови є офіційними мовами в Канаді, але одночасно канадські національні групи домагаються теж визнання для мов канадців іншого походження, як французьке та англійське, та застосування їх там, де вони можуть дістати такі самі права, як англійська та французька мова.

До тих ділянок належать програми радія Сі-Бі-Сі, яке повинно давати програми теж і в інших мовах, як англійська та французька. Телевізійні передачі теж повинні бути подавані в інших мовах.

Поштові марки, провінційні герби та інші символи повинні представляти багатокультурний склад канадського населення. Федеральні та провінційні уряди повинні в різних радах та комісіях мати представників інших національних груп, які могли б обстоювати права канадських національних груп.

У кожній провінції повинно бути міністерство культури, до якого завдань належало б плекання етнічних культур та яке дбало б про те, що у школах навчали інших мов, крім англійської та французької.

Д-р Даревич підкреслив, що він домагається плекання рідної мови та культури не лише для українців, але теж і для інших національних груп. Досі, сказав він, федеральний уряд не прикладав належної уваги до інших канадських культур і багато національних груп, крім українців, вважали, що їх дискримінують.

На конференції виголошено теж доповідь онтарійського міністра для справ канадського громадянства д-ра І. Яремка. Доповідь, опрацювану міністром, прочитав його заступник Р. Варрен.

Онтарійський міністер підкреслив, що Онтаріо задумує прийняти інші мови на такому самому принципі, як англійська та французька, бо в Онтаріо живе багато людей різних національних груп". А мова, сказав міністер, є головним засобом передачі культури"... „Між мешканцями Онтаріо є багато таких, які переконані, що,якщо вони будуть позбавлені порозуміння у власній мові, то вони будуть позбавлені не лише рідної культури, але ще чогось більше".

Дальше сказав міністер, що такі меншинні групи, як українці, у провінції Онтаріо домагаються, щоб їхніх дітей вчити в школах рідної мови, нарівні з англійською, очевидно, там, де є відповідна кількість населення. Якщо не збережеться мови етнічних груп, то для майбутніх поколінь може пропасти й культурна спадщина їхніх попередників.

У висліді конференції ухвалено понад 60 різних резолюцій, які будуть подані, федеральному урядові.

СССР має новий бомбовик

Советські військові летуни випробувують тепер новий советський бомбовик, який американці називають „бакфаєр", бо СССР не подав ще його назви. Плян літака виготовив советський конструктор 82-річний Н. Туполєв, який плянував теж найновіший советський швидкий літак ТУ-144.

За інформацією, що її має американська розвідка, новий советський бомбовик довгий на 131 стіп та важить 250,000 фунтів. Він зроблений з нержавіючої сталі, покритої металем титаном, який видержує високу температуру, яка витворюється, коли літак летить. Скорість літака є подвійна скорість звуку, тобто бл. 1400 миль на годину, на висоті 50,000 стіп. Новий літак має спеціяльне урядження, яке заколочує відбір радарових станцій і тим самим унеможливлює їм устійнити положення літака.

Літак має трьох членів залоги; може перевозити велику кількість бомб, включно з водневою бомбою, яку буде викидати при помочі парашута.

Крім нового бомбовика, советські фахівці працюють над дальшим удосконаленням советських реактивних літаків МІГ.

ТОРОНТЬСКИЙ ЩОДЕННИК БАНКРУТУЄ

Великий торонтський щоденник „Телеграм" проголосив, що він з кінцем цього місяця перестане виходити. „Телеграм" виходив 95 років. Причиною припинення видавання газети є грошові трудноці.

„Телеграм" утратив у минулому році понад мільйон долярів і стільки ж само в попередньому році. Тепер 1200 працівників газети домагатися підвишки платень і грозили страйком, якщо не дістануть підвишки. „Телеграм" є одинацятим канадським щоденником, які перестали виходити після минулої війни.

Друга велика торонтська газета „Стар" купила в „Телеграм" список передплатників за ціну 10 мільйонів долярів, крім того, винаймає приміщення та машини, поки не розбудує власного будинку та не дістане нових машин.

Крім „Стар" і „Телеграм" в Торонті виходить ще щоденник „Гловб енд мейл", який має менший тираж.

Уряд дістав 5 мільярдів

Канадці заробили в 1969 р. 44.91 мільярдів долярів. З того заплатили вони 5.28 мільярдів податку державі. З 7,363,963 канадських податковців було 17,940 лікарів, що працювали самостійно. Їхній заробіток пересічно сягав понад 30,000 дол.

Найбільше заробляли канадці в Овквіл, Онт., де 22,225 мешканців заробляло пересічно 7,936 дол. на рік. Дальше йшли податковці Сарнії, Алберти, Оттави ітд. Податковці Калгарі були щойно на 16-ому місці, заробляючи річно пересічно 6,496 дол. 188,225 податковців Едмонтону були на 23-ому місці, або третьому місці від кінця, заробляючи пересічно 6,353 дол. річно. Після Едмонтону був ще Монреаль та Лондон, Онт.

ДОРОЖЧАЮТЬ ЗАЛІЗНИЧІ ПОЇЗДИ

З днем 1 жовтня будуть підвищені ціни за залізничі квитки залізничої лінії Сі-Ен-Ар. Підвишка буде на ціни за переїзд, як теж і за спальні вози. Буде на 10-15% вища від теперішніх цін.

Наприклад за переїзд з Едмонтону до Ванкуверу в т.зв. дешеві дні треба буде платити 20,00 дол. (досі було 17.40 дол.). До Монреалю — 48.00 дол. (досі було 43.00 дол.) Подані ціни є за переїзд в одну сторону.

Керівники залізничої лінії Сі-Ен-Ар як причину підвишки цін за переїзд подають підвишку загальних коштів удержування залізничого руху.

Короткі вістки

• **Протягом минулих п'яти** років Канада купила в СССР товарів вартости 69 мільйонів долярів, а СССР у Канаді — на суму 700 мільйонів рублів. СССР домагається, щоб Канада купувала в СССР більше товарів.

• **Канадські державні парки** займають площу величиною 30,000 квадратових миль.

• **На 31 грудня 1970 р.** в федеральному уряді працювало 378,986 працівників, у порівнянні до 368,967 працівників, що працювали в 1968 р.

• **Канадська збіжжева рада** запросила до Канади представників 10 країн, які купують канадське збіжжя.

• **Канадська фабрика автомобілів** „Дженерал моторс" звільнила з праці 1,350 робітників у п'ятьох онтарійських фабриках та 350 в Ст. Теріз, Квебек. Як причину подано зріст продажу японских автомобілів у Канаді. В канадських фабриках „Дженерал моторс" працювало всього 20,400 робітників.

• **Совєтський моряк Сергей** Курдаков, що втік з совєтського корабля й переплив до Канади дістав дозвіл жити в Канаді як звичайний імігрант.

• **Між урядами ЗДА** та СССР підписано договір ро вдержування безпосереднього телефонічного зв'язку між Вашінгтоном і Кремлем. Телефонічні розмови, на випадок потреби, будуть переводжені або підводним та підземним каблем, або при помочі сателітів для телефонічної сполуки.

• **ЗДА держави заповіли**, що вони будуть піддержувати прохання комуністичного Китаю про членство в ОН з тим, що й націоналістичний китайський уряд на Тайвані (Формозі) залишиться членом ОН.

• **Генеральний секретар ОН** У Тан заявив, що ОН на порозі банкрутства. Причиною є зріст числа працівників у ОН до 5,500 осіб та відмова деяких дежав — комуністичні держави та Франція — платити призначені суми для вдержання війська в загрожених війною державах. Згадані держави винні ОН 87 мільйонів дол.

• **У Юдейській пустині**, 10 миль від Мертвого моря, відкопано ціле ханаанське місто, збудоване 4,500 років тому. Це найкраще збережене місто з усіх дотеперішних розкопів.

• **Кубинський уряд арештував** французького громадянина 50-річного П. Гольдендорфа, за фахом журналста й фотографа, за шпигунство для американської розвідчої агенції Сі-Ай-Ей. Гольдендорфа засуджено на 10 років тюрми.

• **Комуністичний Китай** відновив телеграфічну сполуку з міжнародною телеграфічною агенцією „Ар-Сі-Ей Глобал комюнікейшен". Зв'язок був перерваний 15 листопада 1968 р.

ЧЛЕНИ ЦЕНТРАЛІ УКРАЇНЦІВ-КАТОЛИКІВ КАНАДИ. ПЕРШИЙ РЯД ЗЛІВА: В. Боднар — президент УКЮ, д-р М. Стадник — президент БУК, п-і М. А. Баран — секр., інсп. В. Подолюк — голова Централі, Преосв. Кир Андрей (Роборецький), д-р С. Потоцька — президент ЛУКЖ, суддя А. Кіндрат, суддя Б. Л. Корчинський — члени Централі; другий ряд: О. Бойко — секр. УКЮ, Л. Богун, Є. Саранчук — секр. ЛУКЖ, Т.Баран — секр. БУК, суддя М. Вавриков з Вінніпеґу, А. Бабій, С. Фещук, К. Гнатюк; третій ряд: п-во Д. Гавриш, Л. Кобринська, А. Кіндрат, В. Ратушняк, проф. А. Жук, інсп. держ. шкіл П. Воробець; четвертий ряд: суддя М. Батен, Є. Герецька, учит. Н. Зварич, інж. М. Стадник, адв. Ю. Петришин.

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В години смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

Направа авт і троків — Перевірка моторів
Продаж високоякісної газоліни та оливи до авт.

Artic Service Station Ltd.

12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2212

Власник і керівник: Маріян Страшок

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

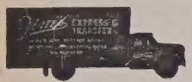

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669.

One HOUR "MARTINIZING." THE MOST IN DRY CLEANING

НАЙКРАЩЕ МІСЦЕ ДЛЯ ЧИЩЕННЯ ОДЯГУ

7931 - 104 Street
Edmonton Tel. 433-5577

Дрібні оголошення

• ПОШУКУЄМО жвавого й рухливого хлопця до науки друкарства. Повинен знати українську мову.

Зголошення до друкарні "Українських вістей".

Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION LTD.
10635 - 95 St. Edmonton
Phone 424-4401

Засудили на 8 років

Молодий совєтський фізик Дм. Міхеєв готувався до докторату з фізики. Але це не було для нього перешкодою, щоб старатися виїхати за кордон. Він дістав від свого приятеля швайцаря Ф. Перреґо швайцарський пашпорт і на основі того пашпорту пробував дістатися на московському летовищі до літака, що летів до Відня. При контролі виявилося, що він не є власником пашпорту, і його арештовано. Недавно відбувся над ним суд. Йому закидали, що він мав закордонних приятелів, слухав закордонних радіопередач, поширював підпільні видання „Самвидаву" та, найважніше, старався покинути СССР, користаючися фальшивим пашпортом.

Міхеєва засудили на вісім років тюрми, а про його справу писала широко совєтська преса, мабуть, щоб відстрашити інших совєтських громадян від спроби втечі.

Власник пашпорту швайцарець Перреґо дістав три роки тюрми за допомогу в підготовці втечі Міхеєва.

—o—

• **В Еспанії, недалеко** містечка Єн, пасажирський поїзд наїхав на вантажний. Наслідком зудару згинуло 6 подорожних.

• **Нова Зеляндія** має девʼять мільйонів штук рогатої худоби. З того є 5.3 мільйони штук худоби на м'ясо, а 3.7 мільйонів молочних коров.

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

Дрібні оголошення

• ПОТРІБНО ДО ПРАЦІ в Едмонтоні в підприємстві, що торгує автомобілевими колесами, чоловіка до праці (SERVICEMEN). Постійна праця. Добра платня. Зголошення просимо слати до „Українських Вістей" BOX M. T.

—o—

• УКРАЇНКА ПОШУКУЄ мужчину до одруження в віці 57 - 63 років, доброго характеру з власним автомобілем.

Зголошення слати до "У Вістей"

Box: L. P.

—o—

Lou Nedelec
Hearing Aid Audiotician
14 years experience
Hearing Aid Department
Third Floor
the Bay Telephone 424-0121 Ext. 328

Styles Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
206 McLeod Bldg. — 424-9645
10128 - 100 St., Edmonton

Eaton's Hearing Aid Centre

H. M. Wensley

● Повна обслуга слуховими апаратами
ТЕЛ.: 424-0181
EATON'S HEARING AID CENTRE, MAIN FLOOR
Member of the Alberta Hearing Aid Dealers Ass'n.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзаминує очі — — Припасовує окуляри

Dr. J. D. Tchir
ОКУЛІСТ
401 Теглер Блдг.
101 Стріт і 102 Авеню
Едмонтон
Тел.: 422-2856
В Форт Саскачеван кожної середи.
Тел.: 543-3464

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

(закінчення з 6 стор.)

спільного кредиту відтак заперечували, що Ебергард обіцяв по 25.00 дол. місячно й казали, що люде його зле зрозуміли. Може бути, що Ебергард думав інакше, але ми всі, що там були розуміли так, як я пишу. До Ебергарта та Менінга долучився був ще Теннер, який рівнож говорив те саме.

Так було майже на всіх передвиборчих зборах. Врешті прийшли вибори. Ліберали, що їх провідником був адвокат В. Гавсоном, поставили повну лісту кандидатів. Гавсоном був добрий бесідник, але саме слово не дуже ділає на виборців, як тут друга партія обіцює по 25.00 дол. місячної дивіденди. Партія Об'єднаних фармерів мала теж повну листу кандидатів. Сошел кредит мав також повну лісту кандидатів. Я голосував на лібералів, які дістали 14 послів. Партія Об'єднаних фармерів Алберти не дістала ніодного посла. Партія Суспільного кредиту прийшла до влади і мій голос пропав. Новий уряд почав господарити по свому. Передусім партія Суспільного кредиту почала критикувати банки. Посол тої партії з Едсон так загнався у критиці банків, що аж дістав пів року тюрми. Пізніший прем'єр Менінг теж колись виступав проти банків, але відтак змінив своє наставлення й тепер є в дирекції кількох банків та інших компаній.

Треба признати, що в партії Суспільного кредиту було багато українців. З партії було теж чимало українських послів у провінційній легіслятурі, а двох покійний Антін Глинка та кол. провінційний міністер Амвросій Головач гідно репрезентували українців, як посли партії Суспільного кредиту, в федеральному парляменті.

Правда партія Суспільного кредиту стала тоді в пригоді нашим фармерам. Вона проголосила мораторію від довгів й врятувала багатьох фармерів від банкрутства. Через те фармери, із вдячности, постійно піддержували партію Суспільного кредиту.

Як положення поправилося, а в Алберті відкрито зложжя нафтової ропи, тоді албертський уряд з прем'єром Менінгом на чолі, дав перший раз дивіденду по 20 долярів на особу. Та дивіденда багато не допомогла, бо господарське положення поправилося й здається, велика кількість дивіденд пішла назад до провінційної каси, як заплата за алькогольні напитки. В цілому мали тоді виплатити щось 15 мільйонів долярів на дивіденди. Уряд мав ще з тим чимало клопоту, бо деякі люде брали дивіденду по два, а то й більше разів. Їх вилапували й карали. Так, що обіцяна колись Ебергартом дивіденда себе не дуже виправдала. Уряд відтак обернув ті гроші на будову авдиторій, тощо, з чого користали всі албертці.

Якщо йдеться про кол. прем'єра Е. Менінга, то замітне, що він ніколи не був на ніякій українській імпрезі. Його просили різні організації, він часом навіть обіцяв, що прийде відтак завжди був якось перешкоджений. Зате був він на передвиборчих зборах в УН-Домі, як кандидував безуспішно його син у федеральних виборах. Більше якось не можу собі пригадати, щоб він десь був у нашому приміщенні.

Вправді Менінг зробив міністром А. Головача, але здається, він мусів то зробити, щоб з'єднати собі українців.

Зовсім іншим був наслідник Менінга Г. Стром. Він був милий і приступний чоловік й ставився дуже добре до нас українців. До того він був, здається мені, й добрий господар у провінції. Через те, як прийшли цього року вибори, я перший раз за час урядування партії Суспільного кредиту, рішив голосувати на цю партію, чи радше на Г. Строма. Я так і зробив. І тим разом мій голос пропав бо вийшли консерватори. Видно, що вже така моя доля, що всі мої голоси у провінційних виборах пропали. Я за тим не жалую, бо може бути, що молоді посли, нової відмолодженої партії будуть вести справи добре. Тоді мені й не буде жаль мого пропавшого голосу.

ЗДА забирають війська з Тайвану

Китайський націоналістичний уряд ЧанКай-ші на Тайвані (Формоза) приготовляється до евакуації американських військ з того острова. Американці мають на Тайвані 9,000 вояків. Після евакуації там залишиться всього 500 вояків. ЗДА держали свої війська як безпеку перед нападом комуністичних китайців. Тепер ЗДА ладнають мирно свої справи з комуністичним Китаєм, і китайці ледве чи захочуть забирати Тайван силою, а ЗДА, на випадок нападу комуністичного Китаю на Тайван, ледве чи боронив би перед китайцями.

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-5318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

ОБСЛУГУ — СТИЛЬ — НИЗЬКУ ЦІНУ
"окуляри які привернуть усміх на ваших очах".
Принесіть свою рецепту на окуляри до:
HALE OPTICAL
Тел.: 424-2318
10754 Jasper Ave., Edmonton

SAVE $$$$
JASPER AUTO PARTS
Edmonton
SAVE UP TO 50%
Guaranteet Parts for ALL CARS & TRUCKS
PHONE: 599-6621
Mailing Address:
Box 262, St. Albert, Alta

Aaron Denture Clinic
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
10816 - 82 Аве..
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

Мешкальні доми, крамниці, апартаменти, площі під будову (лоти) та інші будинки продаємо на догідних умовинах. Інформації без обов'язку купна.
Богдан ФЕРБЕЙ
BRITANNIA REALTY (EDMONTON) LTD.
No.: 24 Centennial Mall Branch
Tel.: 484-8163; Res.: 488-7651 — Edmonton

ПОТРІБНО СТОРОЖА ("кертейкера")

в домівці Українського Національного Об'єднання (УНО) в Едмонтоні.

Зацікавлених просимо зголошуватися телефоном на ч.: 476-7029

Посилаю ——— на передплату "Українських Вістей"

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

....

(Подати в англійській мові)

ЗМІНА АДРЕСИ

10 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і

стара адреса: ....

....

Ім'я і

....

нова адреса: ....

(Адресу писати по-англійськи)

SO MANY GOOD REASONS TO SHOP SAFEWAY

Shopping Safeway has many rewards: finest quality meats, fruits and vegetables . . . delicious dairy, delicatessen and bakery foods . . . plus an assortment of other needs such as health and beauty aids. Sold at money-saving prices by nice friendly Safeway employees.
You can be sure at Safeway.

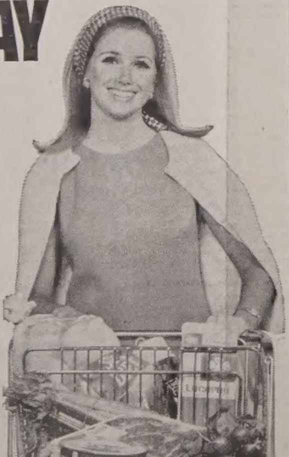

SAFEWAY
CANADA SAFEWAY LIMITED

ПАТРІЯРХІЯ — І ТРУДНОЩІ, ТРУДНОЩІ, ТРУДНОЩІ . . .

«ТРУДНОЩІ НЕ ТАКІ, ЩО ЇХ НЕ МОЖНА ПОБОРОТИ»

Хоч проти проєкту створення української католицької патріярхії багато хто в Римській курії висуває багато труднощів, усі ці труднощі «не такі, що їх не можна побороти», каже вінніпезький митрополит Максим.

У серії опублікованих статтей Преосвященніший Максим подав історичний огляд дотеперішніх намагань і спроб створити українську католицьку патріярхію. В наші дні ця справа знову стала актуальною, знайшовши захоплену підтримку вірних Української помісної Церкви.

Колись головною перешкодою на шляху до створення патріярхії були політичні причини; тепер Римська курія вказує на труднощі порядку канонічного, екуменічного й пасторального.

«За попередництвом Свящ. конгреґації Східних Церков 10 квітня 1970 року, — пише митрополит Максим, — прийшла відповідь Святішого Отця Папи Павла VI, де кажеться, що після поглибленого простудіювання питання Київсько-галицького патріярхату під оглядом канонічним, екуменічним і пасторальним різними органами Римської курії, зокрема після розгляпення причин канонічного порядку, аспірації для створення такого патріярхату є, при найліпшій волі, неможливі до здійснення».

ЦЕРКОВНЕ ПРАВО. «Цим разом найбільша трудність, що стоїть на перешкоді для створення українського патріярхату, мала б бути передусім порядку канонічного. Ця трудність мала б полягати в тому, що, після ліквідації Української Католицької Церкви на землях України, український патріярхат де факто існував би і діяв би поза своєю територією. А така форма патріярхату мала б бути для українців неможливою».

«Ця тудність, хоч дійсна сама в собі, вже давно була розв'язана Апостольським престолом у практиці. І так, на території одної парафії, дієцезії, митрополії чи патріярхату, Апостольський престіл, під впливом нових вимог життя, уважав за вказане мати, попри одну юрисдикцію територіяльну, одну або більше юрисдикцій особисто-територіяльних інших обрядів. Таке положення існувало, напр., в Галичині, де у Львові було аж три архидієцезії: українська латинська і вірменська зі своїми парафіями. Такий стан від сторіч існує на близькому Сході, де на тій самій території є епархії різних обрядів. Існує сьогодні на північно — і південноамериканському континенті, де на тих самих територіях, де є латинські дієцезії, є теж наші українські епархії та екзархати».

«А щодо вірменського патріярхату, то теж існує й діє поза своєю територією».

«Зрештою, сьогодні при все зростаючому плюралістичному складі сьогоднішніх національних і політичних спільнот, плюралістична форма церковної організації стає просто конечністю. Ця конечність мусить знайти відповідний вислів у новому канонічному праві, що має бути зреформоване згідно з духом II Ватиканського собору й сьогоднішніми вимогами життя».

ЕКУМЕНІЗМ. «Іноша трудність, яку підноситься при розгляданні питання створення Київсько-галицького патріярхату, це погляд, що, мовляв, український патріярхат стане перешкодою для екуменічного діялогу між Сходом і Заходом».

«Таке твердження не бере п'д увагу, що об'єднання Української Православної Церкви з Католицькою Церквою на синоді в Берестї Литовськім 1596 р. є в дійсності живим прикладом об'єднання різних Християнських Церков з Католицькою Церквою, що його сьогодні пропонує екуменічний рух».

«Сьогоднішній екуменічний рух приготовляє християнське об'єднання не по лінії навертань одиниць чи малих груп, а по лінії об'єднання цілих Церков. Саме так відбулось об'єднання Української Православної Церкви з Римо-Католицькою Церквою не дорогою партикулярних навернень, які можуть ділити й розбивати різні Помісні Церкви, але дорогою об'єднання цілої Церкви з Католицькою Церквою. І тому організаційне завершення нашої Церкви формою патріярхату не тільки не противиться засадам экуменізму, а навпаки, воно є його вимогою».

ДОБРО ДУШ. «Ще інша трудність, яку підносять проти створення українського патріярхату, це трудність пасторальна.

В дійсності, коли ближче приглянутись надзвичайно різнородним і складним питанням пасторального характеру, перед якими стоїть сьогодні наша Церква в різних країнах світу, з різними мовами, культурами, звичаями, традиціями й соціяльно-громадським порядком, можна легко переконатись, що наша Церква в Україні й поза її межами зможе зберегти свою органічну єдність, свій обряд і канонічну дисципліну, враз з усіма формами свого церковного мистецтва, тільки під одним проводом свого власного патріярха».

СХІД І ЗАХІД. «Що більше, коли йдеться про аспект екуменічно-пасторальний цілої Вселенської Церкви, при глибшій аналізі історії й потреб рівноваги між Сходом і Заходом, можна бачити, що існування українського патріярхату, навіть при об'єднанні Російської Церкви з Католицькою Церквою, може мати надзвичайно велике значення. А саме, український нарід і українська Церква, силою свого географічного положення і стремлінням свого характеру, завжди були в минулому й залишаться на будуче посередниками між Сходом і Заходом. А такий посередник може мати надзвичайне велике значення в збереженні церковної рівноваги між Римом й Царгородом».

«Так розумів ролю України й Української Церкви для Вселенської Церкви в 16 ст. папський легат до Росії й Польщі о. Антоній Поссевіно. Можливість такої ролі України й Української Церкви й Київського патріярхату бачила Свящ. конґреґація поширення віри, при розгляданні проєкту Київського патріяхату, поданого київськими митрополитами Велямином Рутським (католицьким) і православним митрополитом Йовом Борецьким» (див. Д. Танчук, «Питання українського патріярхату» (латинською мовою), «Аналекта Чину св. Василія Великого, том І, ч. 1-4, стор. 144).

ВИСНОВОК. «Зі сказаного ясно виходить, що якщо б були деякі труднощі щодо створення українського патріярхату під оглядом канонічним, екуменічним чи пасторальним, вони не такі, що їх не можна б побороти. При відповідному насвітленні такої акції можна б показати в новоствореному українському патріярхаті щире й гаряче бажання Апостольського престолу запевнити помісним Церквам усі інші права і включити ці Церкви в повну колеґіяльну дію всієї Вселенської Церкви».

«Українська Католицька Церква заслуговує собі тим більше на таке узглядення своїх прав, що вона від віків стоїть на сторожі суверенних прав Христової Церкви і свого народу, а терпінням і кров'ю своїх мучеників та ісповідників засвідчує вірність своїй католицькій вірі».

BAYDALA Drug Stores

- Parkade (Cor. 103 St. & Jasper Ave.)
- Avord Arms (Avord Arms Bldg.)
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)

Specializing in Wigs — Radios — Prescriptions

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 14.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.

TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street

EDMONTON 16, Alberta

ВИБЕРІТЬ

ДО МІСЬКОЇ РАДИ Едмонтону

E. Joe GENTILI

Він:

- Приїхав до Едмонтону 1955 р.
- Має дві дочки (вже одружені)
- Є членом церкви св. Марії Горетті
- Цікавиться спортом усякого роду

ЯКЩО БУДЕ ВИБРАНИЙ МІСЬКИМ РАДНИМ, БУДЕ ЗМАГАТИСЯ ЗА:

- Задержання індустріяльного летовища в Едмонтоні, поки не знайдеться іншого відповідного місця;
- За впровадження в місті швидких переїздів (Rapid Transit);
- За будову скорих далекобіжних шляхів (Super Highways) попри Едмонтон;
- За розбудову міських парків для відпочинку едмонтонців;
- За будову низькочиншових домів; За те, щоб вдержання шкіл перебрав провінційний уряд;
- За будову більшої кількости дитячих садків.

ТОМУ В ДЕНЬ ВИБОРІВ, 13 ЖОВТНЯ, ГОЛОСУЙТЕ

Ward 3

GENTILI, E. Joe	X

Алдермен

Sponsored by Gentili Campaign Committee

«ВЕЧІРНЯ ГОДИНА»

Едмонтонська французька радіостанція Се-Аш-Еф-А (680 кц) пересилає щовівтірка о 8.30 веч. релігійну програму оо. василіян «Вечірня година».

Перша програма — 19 жовтня.

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Неділя, 26 вересня:

від 2 до 5 год. попол. в школі ім. св. Луки, 159 вул. — 104 авеню: річне осіннє чайне прийняття, організоване відділом ЛУКЖ парафії Успення.

* * *

о 3 год. попол. в залі УНО: доповідь Я. Гайваса «Спільне і різне краю й еміграції».

З нових видань

Гідний документ кооперативної праці

Нещодавно на книгарському ринку появилася нова праця інж. Андрія Качора п.з. «20-річчя Кооперативної Громади у Вінніпеґу». Книжка має 110 сторінок великої вісімки. Як влучно сказано у вступному слові, тут подані осяги Кооперативної Громади, надбудови українських кооператив Вінніпеґу, але це насправді — історія українських кооператив Вінніпеґу взагалі.

Цю досить сконденсовану історію автор з'ясував дуже чітко, підкреслюючи вклад у розбудову української кооперації метрополітального Вінніпеґу, зроблений кооператорами, які прибули до Канади після другої світової війни і вже наверствовували на фундаментах того, що було досі зроблено на кооперативному полі. Треба признати, що були тут початки кооперації споживчої (Народна кооператива, пекарня), вугільно-будівельної, кредитової та інших.

Історія кооперативного руху двох останніх десятиріч (1950-1970) у Вінніпезі вказує наглядно, що кредитова кооперація сильно себе скріпила. Балянсова сума цих кооператив сягає сьогодні бл. 10 мільйонів, тоді коли інші кооперативи, як споживчі, вугільні та інші завмерли, не зважаючи на десятки років існування.

Серед кредитової кооперації перед веде кредитівка „Карпатія", а друге місце серед новозаснованих займає Кооператива північного Вінніпеґу, яка піднесла свою балянсову суму в останному році майже до двох мільйонів. З приємністю відмічає автор, що українці займають у кредитовій кооперації одне з чільних місць у Манітобі, якої загальний мастковий стан у 1970 р. перейшов 157 мільйонів долярів.

Українська кредитова кооперація, каже автор, не тільки обслуговує фінансові потреби свого членства, але служить культурним потребам спільноти. На прикладі тільки однієї Кооперативи північного Вінніпеґу довідуємось, що ця установа допомагає таким науковим установам, як УВАН, НТШ, УВУ, Український католицький університет, Осередок української культури й освіти, Суспільна служба українців Канади, Об'єднання працівників дитячої літератури, Комітет українців Канади, організації студентів і молоді, школи українознавства та інші.

Взагалі «Історія Кооперативної громади та українських кооператив Вінніпеґу» — це гідний дорібок кооперативного духу української людини не тільки в матерії та в числі, але теж у культурних змаганнях за ідентичність своєї спільноти.

Автор, сам передовий кооператор, від свого прибуття до Канади після другої світової війни живе кооперативною ідеєю та відданою працею в цій ділянці, з'ясовує ріст кооперативного процесу дуже вірно. Вказує не тільки на його успіхи, а й теж на недостачі Але балянс високо додатній, а на майбутнє навіть дуже оптимістичний.

Висновок цієї історії ясний кожному читачеві. Ця історія показує, що можна зробити з малими уділами, пересічно по п'ять долярів, але спільно, в дружній кооперативній ідеї, для себе та для добра спільноти.

Треба теж ствердити, що поле кооперації серед нашої спільноти далеко ще не використане. Це тільки добрий початок до кращої доби.

Праця інж. А. Качора, досвідченого кооператора, кооперативного ідеолога та великого ентузіяста кооперативної ідеї, появилася як видання Кооперативної громади. Вона має теж невеличке англомовне резюме, яке, на нашу думку, повинно бути значно поширене, щоб англомовні українці мали можливість докладніше запізнатися з цією історією, яка приносить тільки пошану нам усім.

Михайло Г. Марунчак

З Івано-Франківщини: «Тут інший світ»

Прибитий вернувся один українець, що недавно їздив подивитися на рідне село в Івано-Франківщині. «Стрийку, тут інший світ», сказали йому вдома.

Турист, який живе в сусідній сателітній державі, пише в приватному листі:

«Багато (в Україні) люди їздять уліті. Дехто й над Чорне море їздив віддихати. Ми колись могли собі дозволити поїхати хіба до Підлютого, а тепер — Чорне море. Бодай на мапі воно нам належить. Як воно б не було, але у людей створюється почуття, що Карпати наші, і Яйла наша, і Полісся з болотами наше. Колись ми такого почуття не мали, бо й не могли мати».

«Люди живуть для себе. Родина — це все. Як гаразд у родині, то все гаразд. Змисл і ціль життя в тому, щоб я добре мався, інші мене не цікавлять».

«Стрийку, тут інший світ», сказав мені П. Чужим я себе почував дома, вже не маю охоти туди їхати».

«Сукенки короткі в дівчат навіть у Н. (село в Івано-Франківщині), як і у вас. Деякі жінки носять на головах чуже волосся. Моя сестриниця цілу копицю такого волосся на голові має. І не тільки вона. Інші теж».

«Живуть там ще свої люди, але поглядами, зацікавленням, надіями — це інші люди».

ПРЕОСВЯЩЕННИЙ ВЛАДИКА НІЛ СЕРЕД ВИХОВНИКІВ І МОЛОДІ В ЛІТНІЙ ОСЕЛІ ІМ. СВ. ВАСИЛІЯ

Літні курси в оселі ім. св. Василія

Кожного року в місяці липні над озером Піджон Лейк оо. василіяни з Едмонтону влаштовують для нашої дітвори літні табори. Ціль такого літнього побуту дітей над озером це: познайомитися дітям з різних околиць, відпочити після шкільного року, інтенсивніше навчання української мови, катехизму та обряду. В оселі є обставини це знання вводити в практику.

Уже другий рік ця оселя була разом для хлопців і дівчат. Це практичніше для батьків, які мають дітей двох статей. Курсанти тепер — це, властиво, малі діти. Цього року було 131 учасник курсів: 60 хлопців і 71 дівчина.

У програму дня входили: щоденна участь у Службі Божій, у час якої була кожного дня коротенька проповідь. Перед полуднем було три години навчання: українська мова, катехизм, про обряди в церкві та спів. Пополудні — спортові гри та ручні роботи. Після вечері діяли самодіяльні гутки з розваговими програмками.

Директором курсів був о. Юстин Іващишин. Адміністрував оселею, як кожного року, о. Мирон Химій. Він багато причинився до розбудови оселі, радо відпускав оселю для УКЮ та СУМ в Едмонтоні. Побудувавши ще гарну резиденцію в оселі, він переходить на працю до Торонта.

У навчальній програмі отцям допомагали сестри: Естира Курило та Ігнатія Лесик. Ручних робіт навчали п-і А. Худик та п. А. Юхим.

Подяка та признання належить паням: В. Курило та О. Летс за шпитальну опіку в оселі св. Василія. Особлива подяка господиням-кухаркам: К. Підгорна, М. Вінтерс, П. Хміляр, А. Сасків та Р. Бідник за їхню жертвенну працю. Подяка членкиням ЛУКЖ з Едмонтону, Ледук, Торебі та Калмар за допомогу.

Для помочі було зорганізовано старших хлопців і дівчат, які кожного року радо допомагають учителям.

Цьогорічні курси замітні врочистістю посвячення нового будинку. Оселю відвідав, на радість учасників, наш Владика Ніл.

Курси закінчено св. Літургією та показовим концертом.

омен

OCTOBER 13 VOTE

Natalka FARYNA

FOR ALDERMAN — WARD 4

13 ЖОВТНЯ ГОЛОСУЙТЕ

Наталка ФАРИНА

МІСЬКА РАДНА — ВАРД 4

Issued by Faryna Campaign Committee.

УКРАЇНСЬКА ВДАЧА І НАШ ВИХОВНИЙ ІДЕАЛ

Володимир ЯНІВ

Частина п'ята

I

Тут приходиться запитати, чи напевно індивідуалізм є причиною лиха. Адже ж, саме в індивідуалістичній Европі не має тієї проблеми. Річ, мабуть, не тільки у вибуялому індивідуалізмі, що й у питанні протиставної й одночасно доповнюючої соціяльної схильности (диспозиції), яку ми знаємо у постаті добровільного прямування до підпорядкування.

Де обидві диспозиції є в певній рівновазі, де бажання самовияву та підкреслення своєї індивідуальности має своє природне доповнення, але й урівноваження у добровільному підпорядкуванні іншій індивідуальності (звичайно, зі збереженням усіх засад, які привели до витворення модерної демократії), там індивідуалізм не представляє загрози.

Алеж видається, що українська непідпорядкованість, яка граничить з анархічністю, є радше випливом нашої історичної долі (чи вірніше: недолі), як первісною рисою національного характеру.

Якщо це справді так, то тут була б можлива коректива шляхом відповідного виховання. Річ у тому, що з природи речі неволя завжди мусить родити дух опору, спротиву, ненависти. Творчий спротив чужому насиллю з одночасним обмеженням — в умовах невільного життя — можливостей самовияву призвели нас взагалі до певної неґативної постави до всякої влади, до бунту, до браку послугу й дисципліни, до неґативізму.

А втім, є ще одна правдоподібність. Україна лежить ексцентрично - відосередньо від джерел тої культури, яка зі століттями стала нашою духовою спадщиною: проблема духового «окциденталізму» чи «европейськости» України доволі добре арґументована в рівній мірі в українській публіцистиці, що й науці.

Крім названих прізвищ обох українських ідеологів, можна ще пригадати погляди історика Б. Крупницького, який на склоні свого життя дав у синтетичній статті підсумки окциденталізму України в історичному аспекті.

Речником культурної приналежности України до Европи був Іван Мірчук, який, як професор культури й філософії, був спеціяльно компетентний давати опінію.

Алеж при духовім окциденталізмі України, при її приналежності до Европи, її ексцентричне положення мусіло стати причиною певної межовости. Коли Україна є вже географічно „на грані двох світів", — в давнину виразно на пограниччі між Европою таАзією, а ще й сьогодні на пограниччі між Европою та Евразією (якщо зважити, що Росія має виразно вже неевропейські риси, хоч географічно ще частково до Европи належить), то ця межовість у ще більшій мірі мусіла виявитися в геополітичному сенсі, що так виразно видне у відомім вірші Івана Мазепи: «Ой, біда — біда тій чайці-небозі,/ Що вивела часняток при битій дорозі!»

І не можна уявити, щоб географічна і геополітична межовість змогла залишитися без впливу на духовість і не призвести до духової „межовости", транзитности, перехідности.

Виявом тієї „транзитности" є, м.ін., насилення поодиноких трьох основних психічних функцій, чи точніше співвідношення між розумом, почуваннями та волею, співвідношення більше гармонійне в Европі і захитане в нас. Правда, це вже проблема окрема. Проте для доповнення характеристики можна сказати, що межовість України насамперед у пасивності її мешканців, тобто в послабленій вольовості!

II

Отож держава постає там, де є сильно розвинута вольовість, де є відповідна динаміка, що зуміла б пов'язати рівнобіжні (або й розбіжні) змагання сильних індивідуальностей, як це ми бачимо в Европі, або там, де пасивний та байдужий загал не вміє протиставитися волі деспота і кориться його волі, як це ми бачимо у Росії чи на Сході.

Ми, належачи в основному до Европи, надто віддалилися від неї, щоб викресати в собі досить волі, необхідної для збудування власної держави, але не наблизилися настільки до Азії, щоб дати вести себе власному деспотові. Духова межовість стає таким чином недержовнотворчим чинником.

Накреслена потрійна межовість України: географічна, геополітична й духова ставить перед нами проблему ще одної „межовости": філософічної. Будучи постійно на „перехресті шляхів", які в'язали нас культурно й торговельно зі Сходом і Заходом, чи з Північчю і Півднем (відомий шлях з варяг у греки!), ми були одночасно безперервно виставлені на небезпеки наїздів численних орд, які зі собою несли знищення, терпіння, пошесті, голод, смерть — коротко: руїну, яка роками і десятиліттями тяжіла над країною, що перемінялася в пустир.

Цю межовість з глибоко відчутою пластичністю віддає Шевченко, коли він пригадує не раз, як то „москалі, орда, ляхи бились з козаками", а ця пригадка переходить іноді в питання: „За що боролись ми з ляхами, за що ми різались з ордами, за що скородили списами московські ребра?".

Часто тривожний настрій непевности, болю та жаху розвинутий ширше, як у тому місці:

„Минають дні, минає літо,/ А Україна, знай, горить:/ Батьків немає... Шелестить/ Пожовкле листя по діброві/ Гуляють хмари, сонце спить:/ Ніде не чуть людської мови./ Звір тільки виє — йде в село,/ Де чує трупи."

III

Ці трупи іноді вкривають „зеленеє поле" на чотири милі, а саме поле від пролитої крови чорніє, яке за рік, за два позеленіє знову, але трупи не встануть. З кожного рядка, з кожного слова дише непевністю, тривогою, жахом, одчаєм. Ця загальна межовість з усіма межовими ситуаціями мусить привести до філософічної застанови, до глибокої призадуми, до рефлексії. Ця філософічна застанова є дійсно одною з характеристичних рис української духовости. Але саме на цьому місці треба сказати, що межовість України настільки позначилася на духовості українця взагалі, що саме вона творить центральну проблему української духовости. Без її відчуття не тільки нема розуміння української духовости, але не можна також говорити й про виховний ідеал, який мав би протидіяти тому духовому спустошенню, яке межовість спричинила.

На думку Кульчицького, окраїнне положення України з необхідністю постійної оборони її, захисту породжувало дружинницький, а згодом лицарсько-козацький тип людини, з насолодою риску й бажання активно протиставитися злу, з бажанням підпорядкувати себе шляхетним ідеалам оборони чести, волі та віри. Але поруч з цим ідеалом повного життя, побіч героїчного життя, існує в історичних обставинах межових ситуацій. в обставинах вічних небезпек і друга можливість: власного засклеплення, втечі у приватне життя, характеристичних українськими приповідками: „моя хата скраю", „нижче трави, тихше води", чи „покірне теля дві корови ссе".

Між тими двома протилежностями вся проблема української духовости, повної контрастів і тому не завжди зрозумілої, зокрема повної коливань у насиленні згаданих трьох категорій психічного життя, з виразною перевагою чуттєвости над вольовістю і над раціоналізмом, чи, як це українські етнопсихологи називають, з виразною „кордоцентричністю", зі зосередженням на серце.

В цьому й проблема українського виховного ідеалу, який мав би рівноважити наслідки історичної, географічної, геополітичної, духової та філософічної межовости з її благословенням та прокльоном.

Наголосивши необхідність виховної — поруч з навчальною — функції української школи, зокрема на еміґрації, поставили ми собі проблему національного - релігійного ідеалу під спеціяльним аспектом його державницько-суспільного завдання.

ЮРІЙ СМОЛИЧ СПАРАЛІЗОВАНИЙ

За вісткою, яку подав балтіморський «Смолоскип», Юрій Смолич, якого вибрали на голову Спілки письменників України, в час з'їзду лежав у шпиталі спаралізований.

«Я вперше за з'їзді, на якому головою Спілки обирають труп». Таке, за тією ж інформацією, сказав Андрій Головко.

На цю пору Спілка письменників у руках В. Козаченка, великого пристосуванця.

ШІСТЬ ЄПИСКОПІВ

Їдуть з Канади до Риму на синод

На світовий синод єпископів, що починається в Римі 30 вересня, прибуде бл. 200 делеґатів єпископських конференцій різних країн. З Канади буде шість представників: чотири з них вибрані, два — з уряду: кардинал Моріс Руа, як керівник Ради мирян і Папської комісії «Справедливість і мир» та вінніпезький митрополит Максим Германюк.

Вибраними делеґатами єпископів Канади є кардинал Дж. Флаґіф (Вінніпеґ), архиєпископ Ж. Плюрд (Оттава), архиєпископ П. Греґуар (Монреаль) і єпископ А. Картер (Солт Ст. Марі).

Католицькі єпископи Канади цього тижня відбувають в Едмонтоні конференцію, на якій обговорюють теж питання, що будуть предметом нарад у Римі.

До Едмонтону на конференцію прибули всі українські владики Канади.

У ЧІКАҐО ОРГАНІЗУЮТЬ

«Бенкет, який не відбувся»

У Чікаґо на найширшій основі представників усіх українських католицьких парафій та багатьох громадських організацій створився діловий комітет для відзначення другої річниці архиєпископського синоду помісної Української Церкви.

При цій нагоді організують «бенкет, який не відбувся» на пошану Блаженнішого Йосифа Сліпого. Учасники цього „бенкету" куплять квитки вступу по 10 дол. та візьмуть участь у церковній і громадській частині відзначення другої річниці синоду.

Організатори сподіваються близько тисячі учасників невідбутого бенкету, увесь прибуток з якого буде висланий верховному архиєпископові на розбудову установ та викінчення проєктів у Римі.

СВЯЩЕНИКИ ОБГОВОРЮЮТЬ АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ

Сорок священиків п'ятьох протопресвітератів (деканатів) відбули соборчик у Ворінґтоні, Па., на якому були обговорені актуальні питання.

На зібранні були три владики: митрополит Амвросій і два його єпископи-помічники.

Як доповідачі були призначені: о. А. Пекар ЧСВВ («Постійний дияконат»), о. проф. В. Поспішіл («Канонічне право і український католицький патріярхат») і о. Р. Поповчак («Безженність духовенства»). Доповідачі не читали доповідей, бо учасники зібрання заздалегідь одержали текст трьох доповідей. Доповідачі, подавши вступ, давали відповіді на запитання.

Митрополит Амвросій у час зібрання подав до відома, що Філядельфійська єпархія 20 лютого 1972 відзначатиме День помісности Української Католицької Церкви.

На зібранні духовенства у Ворінґтоні головував почесний папський капелян о. Мирослав Харина з Філядельфії.

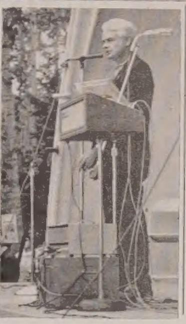

Український день у парку Елк Айленд

ЗА БАГАТОМОВНУ Й БАГАТОКУЛЬТУРНУ КАНАДУ

Багато людей з Едмонтону й околиці прибули на традиційний «Український день» у парку Елк Айленд під Едмонтоном. Едмонтонський посадник д-р Айвор Дент був промовцем на українському зібранні. Д-р Дент заявив, що він прихильник концепції багатомовної й багатокультурної Канади. Тільки шляхом взаємної пошани і гармонійного співжиття канадців можуть забезпечити ріст і розвиток своїй країні, сказав промовець. Він приїхав до парку Елк Айленд в українській вишиваній сорочці (фото: справа).

Мистецьку програму Українського дня виконували хор «Дніпро», хор «Верховина», ансамбль бандуристок СУМ і три оркестри.

Між почесними гістьми був Преосвященний Владика Ніл.

Велике зібрання організував едмонтонський відділ КУК. Головою відділу є д-р Василь Гирак.

Студійна конференція у 50-річчя УВУ

У рямках відмічування 50-річчя існування та діяльности Українського вільного університету на терені ЗДА, в Ню Йорку в днях 22-24 жовтня буде влаштована студійна конференція (симпозіюм). Підготовою цієї конференції займається окремий комітет під головуванням Петра Гоя. До комітету входять: М. Боровик, В. Лучків, М. Сосновський та Б. Футей.

Комітет зорганізував десять секцій, які відбуватимуть свої сесії паралельно; крім того, заплановано дві пленарні сесії, присвячені актуальним питанням українського життя в Україні та в діяспорі.

Підготова ведеться в таких секціях: економічна (голова О. Бей), історично-географічна (голова Ю. Кульчицький), інженерна (голова Р. Гавриляк), мовна (голова Б. Чопик), літературна (голова Д. Штогрин), медична (голова д-р Т. Шеґедин),політичних наук і права (голова І. Гвозда), психологічна і педагогічна (голова І. Головінський), соціологічна (голова Рената Шаран-Олеарчик), бібліографічна (голова О. Соколишин).

У підготові студійної конференції співпрацюють з організаційним комітетом Українське лікарське товариство північної Америки (репрезентує д-р Тарас Шеґедин), Товариство українських інженерів Америки (репрезентує інж. Роман Гавриляк) та Товариство українських бібліотекарів Америки (репрезентує д-р Олександер Соколишин).

Конференція відбуватиметься у приміщеннях Українського інституту Америки. Наукові доповіді тієї конференції будуть опубліковані у спеціяльному збірнику, присвяченому УВУ.

Зацікавлених цією студійною конференцією просять звертатися на адресу секретаря комітету: V. Luchkiw, Rockland Community College, Suffern, N.Y., 10901.

Присилайте українські книжки до Оттави

Кожен канадський видавець, згідно з законом про зберігання книжок, має обов'язок вислати до Державної бібліотеки в Оттаві два примірники книжки протягом тижня після появи публікації. Якщо книжка коштує понад 50 долярів, видавець може вислати тільки один примірник.

За невиконання цього обов'язку видавець може бути покараний грошовою карою 50 долярів.

На цю пору Державна бібліотека в Оттаві одержує приблизно тільки одну четверту частину українських книжок, що виходять з друку в Канаді, повідомляє п. Гліб Сірко, директор відділу описового католоґу Державної бібліотеки.

«Українські видавництва Канади повинні належно оцінити велике значення надіслання української книжки до Державної бібліотеки Канади й виконати без вагань свій обов'язок», каже він.

Державна бібліотека Канади з окремою дбайливістю збирає книжки про Канаду і книжки, авторами яких є канадські громадяни. У щомісячній бібліографії «Канадіяна» подають докладний опис усіх таких публікацій.

«Канадіяна» висилається до більш як двох тисяч бібліотек Канади і багатьох бібліотек у різних країнах світу.

Донедавна ще українські книжки в «Канадіяна» подавалися в транслітерації; від травня цього року подаються українським письмом.

Оттавська бібліотека незабаром матиме повну автоматизацію, і дослідники могтимуть одержувати список усіх українських книжок, надрукованих у Канаді, і користуватися ними.

Книжки слід висилати на адресу: Book Deposit, National Library of Canada, Ottawa K1A ON4.

БАТУРИН

Історична повість (1)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

У ГОРОДКУ

Відколи виявилося, що Карло прямує не через Смоленськ на Москву, а через Стародуб і Новгород Сіверський на Україну, москалі стали посуватися в напрямі Десни.

Шведські й московські війська надвигалися на себе, як дві хмари.

Цар Петро відсвяткувавши в Смоленську побіду над Левенгаптом, поспішав до своєї армії, котрою проводив Шереметєв.

По дорозі виганяв народ із сіл та хуторів в городи до робіт коло укріплень, казав палити села та жорстоко карав людей, котрі не вгодили йому, не дали в час і в достаточній кількості підвод і харчів, не несли радо всяких других воєнних тягарів, або слушно чи неслушно стягнули на себе підозр нельояльности.

Куди проїхав цар, курилися згарища і як верстові стовпи знімалися шибениці, на яких хиталися посинілі трупи. Цареві скрізь ввижався бунт, підступ і зрада і щоб у зароді знівечити їх, він ширив перед собою страх.

Страшний бо цар во гніві своїм!

Світліший князь Меншіков стояв зі своєю кавалерією над рікою Снов, дожидаючи Карла, щоб нападати на його тили і спиняти переправу шведської армії через Десну.

Він чекав на охочекомонні та на другі кінні козацькі полки, не почуваючи себе доволі сильним для такого важкого завдання, як зустріч з Карлом XII.

Знаючи великий воєнний досвід гетьмана Мазепи, наглив і закликав його до себе, бо мав і те також на гадці, що на всякий спосіб краще, щоб гетьман був біля нього, ніж десь там за Десною.

Меншіков стояв кватирою в Городку, містечку на ріці Снові. Московські офіцери запаслись грішми, напитками й гарними жінками, грали в кості і в карти, та возилися з молодицями, поперебіраними в розкішні вбрання, зрабовані на постоях у великопанських дворах і замках.

«Їй Богу, вмерти зі сміху можна, як тая дівка шлеп за собою волочить!» гукав товстий ротмістр.

«Гляньте, люди, на бюст у нашої Явдохи. Помилуйте, таж це гори, а не що!» — кричав його товариш.

Жінота, вирвана з нормального життя, перейшовши всі етапи воєнної деморалізації і попавши в одаліски офіцерських гаремів, затрачувала сором і під впливом надмірно вживаного алькоголю попадала в бахкічний настрій.

«Наплювать на Карла, до чорта з його довгоногими шведами, хай здраствують наші красавиці, хай живе любов!» — лунало раз-у-раз. У відповідь почувався жіночий виск, писк, реґіт і плач, все перемішане в безтямний гармідер тонів, в хаос рухів, наглих, пристрасних, диких, від яких людині нормального життя крутиться в голові і робиться млісно на серці, а які серед війни стають нічим більше, як лиш звичайними, так любим вояцькому серцю інтермеццом.

Десь і музики взялися і, в Богом і людьми забутому Городку над річкою Снов, почалася Вальпургієва ніч.

Коли Войнаровський доїздив до Городка, привітав його цей пекельний гул, який буває тільки там, де багато війська та ще кінниці.

Здалеку видно було безліч усяких огнів і світил, від яких аж луна била, ніби Городок горів. Трохи згодом почулося іржання коней, тривожне й жалісне, ніби коні турбувалися війною і жалували за жолубами своїх рідних стаєнь. Під'їхавши ще ближче, Войнаровський почув цей для всякого табору так характеристичний шум і страх перед погромом. Як людина військова, бувала в походах, почув приспішений удар свого серця, пригадалися недавні воєнні переживання і пригоди, котрі всякий згадує так радо, коли вони з теперішности перейдуть у минуле. Пригадалися турботи й небезпеки, тривожні питання «що робити, щоб видістатися з халепи?» і те задовілля до нічого в світі неподібне, коли небезпека скінчиться і ти з товаришами на постою розговорюєш про неї.

Але ввесь цей настрій псувала гетьманському небожеві свідомість важкого завдання, якого він піднявся.

Їхав, щоб виправдати гетьмана, відвести від нього всі підозри і вивести світлішого в поле. Але разом із цим ставав закладником у руках Меншікова і коли б не вспів від'їхати від нього, поки відомим стане перехід Мазепи на бік шведів, на нього в першу чергу впаде гнів і помста неблаганного царя.

Передумував ціле те важке й важне діло. Бачив небезпеку, котра котилася, як лявіна, рухом прискореним і нестримним. Відчував критичне положення гетьмана, котрому досить зробити один схиблений крок, щоб скотитися в пропасть. Гетьман людина хитра, умна, бувала, алеж і діло скрутне. Чи вспіє він у слушний час дати щонайпотрібніші розпорядки і перейти на другий бік?

Коло нього москалі і навіть у Батурині стоять московські драґуни. Чи пустять вони його? І невже ж можна довіряти такому розстризі, котрий за гроші готов зробити все, невже ж можна знати, що сталося з Бистрицьким? Може, він уже попав у руки царських людей, може, цар має вже безсумнівні докази гетьманської зради, може, вже й пороблено всі кроки, щоб не допустити до неї? Хто знає, чи він, Войнаровський, не їде до Городка як до своєї тюрми. Приїде, а Меншіков аж у руки сплесне: «маю тебе!»

Гетьманський небіж не дивився чорно на світ, але ж годі йому було, наближаючися тепер до кватири князя Меншікова, дивитися на світ рожево. Мусів сказати собі, що попав у дуже небезпечну гру, у котрій вигляди на виграння малі, а небезпека програної дуже велика. Роздумував над тим, як йому виправдуватися, яких арґументів уживати, щоб зменшити вину. Числився з найгіршим, бо було б справжнім чудом Божим, коли б усе те добре скінчилося.

З такими думками в'їздив Андрій Войнаровський у кватиру князя Меншікова. Їхав гетьманським повозом, перед ним сторожа, за ним вози з прислугою і дарунками для Меншікова і для царя.

Припізнившися, рад був заночувати в заїзді, або у якого хуторянина під містом, але забагато мав з собою людей, возів і коней, щоб можна це було зробити незамітно для московських варт, котрі стояли по всіх мостах і роздоріжах, задержуючи всякого проїзжого й прохожого, бо у всякій людині вбачали москалі шведських шпиґунів і Карлових аґітаторів, котрі волочилися по краю з його проклямаціями.

ДУХОВНІ ВПРАВИ СВЯЩЕНИКІВ САСКАТУНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ. В ПЕРШОМУ РЯДІ ЗЛІВА НАПРАВО: о. М. Кучм'як ЧНІ, о. прелат О. Пасічняк, о. радник Н. Будз, о. В. Сорока ЧСВВ (провідник реколекцій), Преосвященний Кир Андрій (епарх), о. прелат І. Олійник, о. декан Я. Ляшкевич, о. декан П. Криворучка; у другому ряді: о. В. Василишин, о. А. Хорунший, о. Л. Рамач, о. д-р Г. Миколів, о. М. Пилипчук, о. М. Шевчук, о. А. Кравчук ЧНІ; у третьому й четвертому ряді: о. Р. Лужний, о. І. Кобеляк МСФ, о. А. Щеснюк, о. Р. Музичка ЧНІ, о. В. Обарянник, о. І. Ворона, о. І. Сирота ЧНІ, о. М. Щудло ЧНІ, о. В. Фляк, о. Р. Гоменко, о. Е. Тремблий ЧНІ; у п'ятому ряді: о. К. Кухарик, о. А. Музика, о. Д. Сайко, о. радник В. Івашко, о. д-р С. Гарванко. Немає на світлині: о. С. Адам'як, о. П. Гардибала, о. В. Костюк, о. В. Осадець. Духовні вправи були від 30 серпня до 3 вересня.

У ДРУГУ РІЧНИЦЮ АРХИЄПИСКОПСЬКОГО СИНОДУ

В МИРІ Й ЛЮБОВІ, АЛЕ ДО ЄДНОСТИ

Крайова Рада українських організацій за патріярхію Української Католицької Церкви оголосила звернення, закликаючи «в мирі й любові» далі йти до церковної самоуправи в патріярхії.

«Є події в житті народу, які залишаються в історії незатертими з уваги на свої здійснення. Вони стоять межовими стовпами в історії, і до них ми часто нав'язуємо дії наших днів».

«В історії нашої Церкви до такої межової події великих розмірів належать постанови Четвертого архиєпископського синоду, які остаточно запали в дні 4 жовтня 1969 р. в Римі під кермою Блаженнішого Йосифа, найвищого ієрарха УКЦеркви. Ухвали ці за повною згодою українського єпископату у вільному світі відмежували нову добу нашої Церкви, яку повинна ціхувати єдність, помісність та патріярша форма правління».

«Хоч ця ідеальна структура нашої Церкви не осягнена, бо різні ворожі політичні сили паралізують цей постійний та здоровий змаг нашої Церкви, проте українська спільнота та вірні УКЦеркви, враз зі священством та ієрархією, повинні бути свідомими, що наші зусилля мусять бути завжди живими в народі, щоб вони могли завершитись остаточно бажаною структурою. Жодні підшепти слабодухів, жодні леґалістичні раціоналізування не можуть бути підставою до якихнебудь компромісів. Організм який хоче жити, не може зрікатися життьових принципів та йти на повільну смерть. Ідеться тут не тільки про нашу церковну єдність на поселеннях та єдність з материком. Ідеться теж про нашу національну гідність правління в нашій Церкві та історичну самобутність цієї Церкви».

«В місяці жовтні цього року промине друга річниця цієї історичної й вагомої події. Як у минулому, так і в цьому році та в наступних роках жовтнева дата нашої Церкви з 1969 року має світити не на роки, а на сторіччя».

«Хай у цю і наступну річниці відізветься кожна українська парафія, екзархія, єпархія, митрополія, кожний і кожна з нас у мирі, любові та тузі до єдности, помісности та патріяршого правління нашої Матері-Церкви. В торжественних богослуженнях, молитвах, публічних нарадах, дискусіях і маніфестаціях зустрічаймо дату 4 жовтня».

«Складається, що передень цієї дати припадає цього року на неділю. В цей день у всіх парафіях нашої церковної системи і на всіх континентах хай піднесеться наш голос за високі ідеали нашої Церкви. Тиждень пізніше, 10 жовтня представники Рад українських організацій за патріярхат Української Церкви зустрінуться у Вінніпезі на першому з'їзді Рад, щоб спільно іменем всієї нашої Канади бути могутнім голосом бажань нашої Церкви та велику дату помісности Церкви заманіфестувати перед нами, нашими співгромадянами та Апостольським престолом».

«Місяць жовтень — хай стане постійним місяцем наших безкомпромісових ідеалів — за помісність, єдність та патріярше правління нашої Церкви».

«За Крайову Раду українських організацій за патріярхат Української Католицької Церкви: д-р Михайло Марунчак, голова; д-р Борислав Білаш, секретар».

Ватиканська газета німецькою мовою

У Ватикані почали видавати щотижневе видання «Ль'Осерваторе Романо» німецькою мовою.

Крім щоденного видання італійською мовою, ватиканська газета публікує щотижневі видання мовою французькою, еспанською, англійською, португальською, тепер ще й німецькою.

СВЯТЕ ПРИЧАСТЯ В ТОРОНТІ

У римо-католицьких церквах Торонтської архидієцезії, яка має не менш як 650,000 вірних, протягом 1970 року було бл. 8 мільйонів Святих Причасть. «Пересічний католик» у тій архидієцезії приймає Св. Причастя раз на місяць.

Таку статистику подала архиєпископська канцелярія, застерігаючи, що подана «пересічність» досить непевна. Є вірні, що причащаються часто, навіть щодня; інші — рідше, деякі — ніколи.

Домагаються чорного єпископа у Вашінґтоні

Негри-католики Чікаґо й Вашінґтону домагаються, щоб вашінґтонським архиєпископом був призначений негр.

Досі архиєпископом Вашінґтону, де чорні становлять більшість населення, був кардинал Патрік О'Бойл, який недавно пішов у відставку.

Між католицькими єпископами ЗДА на цю пору є тільки один негр: Гаролд Перрі, єпископ-помічник у Ню Орлінс.

ПОШТОВІ МАРКИ

Ватиканська пошта 30 вересня випустить нову серію марок зі зображенням чотирьох євангелистів. Вартість чотирьох нових марок: 200, 300, 500 і 1,000 італійських лір.

17 НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ЗШЕСТЯ

3 жовтня

ДРУГИЙ ЛИСТ ДО КОРИНТЯН: зач. 182

Брати ви є Церквою Бога живого, як сказав Бог: Поселюся в них і ходитиму і буду їм Богом, а вони будуть моїм народом. Для того вийдіть з-посеред них і відлучіться, говорить Господь, і не дотикайтеся нечистого. А я прийму вас, і буду вам Отцем, а ви будете мені синами і доньками, говорить Господь Вседержитель.

Маючи, отже, улюблені, такі обітниці, очищуймо себе від всякої скверні тіла й духа, виконуючи освячення в страху Божім.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД МАТЕЯ: зач. 62

У той час пішов Ісус у сторони тирські й сидонські. І ось жінка-хананейка вийшла з тих околиць і благала його, кажучи: „Змилуйся надо мною, Господи, сину Давидів; мою дочку тяжко біс мучить". Він же не промовив до неї ні слова.

І приступили до нього його учні, прохали його, кажучи: „Відпусти її, бо кричить услід за нами".

А він у відповідь сказав: „Мене післано тільки до погиблих овець Ізраїля".

Та вона, наблизившись, припала йому до ніг і благала: „Господи, поможи".

Він же озвавшись, сказав: „Не годиться відняти хліба дітям і кинути щенятам". Та вона сказала: „Так, Господи, але ж щенята їдять кришки, що падають зі стола їх господарів".

Тоді Ісус, відповідаючи їй, сказав: „О, жінко, велика твоя віра! Нехай станеться тобі, як хочеш". І з того часу видужала її дочка.

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

26 — 16 неділя. Голос 7
27 — Воздвиження Чесного Хреста (необ. свято; піст)
3 жовтня. 17 неділя. Голос 8
10 жовтня. 18 неділя. Голос 1
17 жовтня. 19 неділя. Голос 2
24 жовтня. 20 неділя. Голос 3

Григоріянський календар:

26 — 17 неділя. Голос 8
3 жовтня. 18 неділя. Голос 1
10 жовтня. 19 неділя. Голос 2
17 жовтня. 20 неділя. Голос 3
24 жовтня. 21 неділя. Голос 4

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company
10702 - 101 St., Edmonton
Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з ґраніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, ґраніту й бронзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова достава. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 25% опусту від нормальної ціни.

КРАЙОВИЙ З'ЇЗД РАД ЗА ПАТРІЯРШИЙ УСТРІЙ

Яка має бути дальша дія?

У Вінніпезі 10 жовтня буде перший крайовий з'їзд делеґатів Рад організацій за патріярший устрій Української Католицької Церкви.

Програма з'їзду така:

1. Відкриття та привітання з'їздові від імени президії Крайової Ради.
2. Привітання Ієрархії та відчитання надісланих привітів.
3. Відчитання і прийняття порядку нарад з'їзду.
4. Вибір президії з'їзду, верифікаційної, статутової та резолюційної комісії.
5. Звітна доповідь: «Наша пророблена праця — успіхи і недоліки» — д-р Михайло Марунчак, голова Крайової Ради.
6. Дискусія над звітом та уділення абсолюторії органам Крайової Ради.
7. «Наша дальша акція за патріярший устрій УКЦеркви» — програмова доповідь: головний доповідач — Роман Осташевський, голова Едмонтонської Ради; учасники панелю: голови Рад — Анна Баран (Саскатун), д-р Ілярій Чеховський (Калґарі), проф. Роман Брикович (Монреаль), мгр Василь Климко (Ванкувер), проф. Кость Біда (Оттава).
8. Архиєрейська Служба Божа в намірені реалізації постанов та відмічення Четвертого архиєпископського синоду в Римі.
9. Спільний обід делеґатів та учасників з'їзду, враз з Ієрархією, на якому буде прийнята Декларація з'їзду, присвячена ІІ-ій річниці IV архиєпископського синоду в Римі.
10. Відчитання, дискусія, прийняття поправок та схвалення статуту Крайової Ради — (реферує голова статутової комісії д-р Осип Метелля).
11. Вибір Крайової Ради та контрольної комісії на наступну каденцію.
12. «Координація дії за патріярхію» — доповідь д-ра Юліяна Пелеха, голови Торонтської Ради та голови координаційного комітету Канади та ЗДА.
13. Ухвалення резолюцій.
14. Закриття.

Доповіді триватимуть 15-20 хвилин, панелеві підсумки й доповнення 5-7 хвилин.

Всі дії з'їзду відбуватимуться в забудуваннях парафії св. Андрія (160 Юклид), ділові наради — (в будинку нової школи парафії, а Богослуження) — в церкві св. Андрія. Початок з'їзду: о 9 годині ранку. Реєстрація (з обідом) — 5 долярів. Зголошення слати: Крайова Рада, 418 Абердін аве, Вінніпеґ.

Богослуження: вересень – жовтень

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
26. — Ройс 10; Ройкрафт 3
27. — Норт Стар 10

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
26. — Бонинвил год. 10 р.
27. — Глендон год. 10 р.

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
26. — Смокі Лейк
3. жовтня — Радвей
10. — Восетна
17. — Елдорена (храм)
24. — Смокі Лейк
31. — Смокі Лейк

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572
26. — Менлі
3. жовтня — Карвел год. 10
17. — Чергіл год. 10 Всенощне (Покров Б.М.), по відправі параф. мітинг
24. — Менлі год. 10
31. — Рочфорт Брідж год. 10, по відправі параф. мітинг

о. Є. Дмитрук
Ph. 424-1472
11139 - 110 A Ave., Edmonton
26. — Ст. Майкел год. 10:00
27. — Воздвиж. Чесн. Хреста — Делф год. 9:00

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
26. — Голден год. 10:30 співана

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279
26. — Ярослав Утр. год. 9; Сл. Божа год. 10.

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
26. — Атабаска 10; Бойл 12:30
27. — Фрейнс 10
10. — Атабаска 10; Бойл 12.30
17. — Річмонд Парк 10
24. — Атабаска 10; Бойл 12.30
31. — Просперіті 10; Фрейнс 12

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
26. — Ту Гилс 9; Новий Київ 10

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton
26. — Гей Лейкс 10 (празник)
3. жовтня — Комроз 10 год. (празник, обід)

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952
26. — Редвотер 10

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
26. — Стрий
27. Возд. Ч. Хр. — Давнінг (храм)
3. жовтня — Вилна
10. — Стрий
17. Священик занятий поза парафією
24. — Спедден
31. — Сокаль

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
26. — Менвіл 10
27. Інісфрі 10 ренч (храм)
3. жовтня — Левой 10 р.
10. — Ренфурлі 10 год.; Інісфрі місто 12 год.
17. — Інісфрі II ренч 10 р.
24. — Інісфрі 10 ренч 10 р.
31. — Менвіл 10 р.

о. І. Черкавський
Ph. 948-3730
26. — Дервент 8:30; Нортерн Велі 10:30 р.
27. Воздвиж. Чес. Хр. — Дервент 10 р.

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
26. — Норт Батлефорд; Радісон 2
27. Воздв. Чесн. Хреста — Витків
3. жовтня — Редісон (празник)
10. — Норт Батлефорд
17. — Витків
24. — Норт Батлефорд; год. 2.30 попол. Радісон
31. — Медовлейк

о. А. Хоружний
P.O. Box 111, Alvena, Ph. 10
26. — Ланівці
27. — Алвена-місто

о. Д. Сайко
Box 161, Cudworth, Sask.
Ph. 256-3306
26. Кадворт 9; Твей 11
27. Воздвиження Чесн. Хреста — Кадворт 9

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
26. — Вакав 10; Сокаль 11:30
3. жовтня — Вакав 10; Ст. Дж. 11.30 р.
10. — Вакав 9; Прудгом 11
14. Покров — Ст. Дж. (храм)
17. — Вакав 10 г.
24. — Вакав 9; Борщів 11 год. і параф. вбори
31. — Вакав 10; Сокаль 11.30

о. В. Фляк
Box 1604
Humboldt, Saskatchewan
Ph. 862-2165
26. — Гамболдт 9; Волверін 11
27. Воздвиження Чес. Хреста — Гамболдт 9; Бруно 10:30
3. жовтня — Гамболдт 9; Волверін 11 (храм)
10. — Гамболдт 9; Бруно 11
17. — Леніген 9. Гамболдт 11 базар.
24. — Гамболдт 9; Бруно 11
31. — Гамболдт 9; Бруно місто 11

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
Victoria, B.C., Ph. 384-2292
1112 Caledonia Ave.
26. — Вікторія 10 р.
3. жовтня — Вікторія 10 р.
10. — Вікторія 10 р.; Шемайнус 8 попол.
17. — Порт Алберні 10.30 р.
24. — Вікторія 10 р.
31. — Вікторія 10 р.

Чартеровий літак до Арґентини

НА ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

що відбудеться 5 грудня 1971 р. в Буенос Айрес

Літак відлітає з Торонта 27 листопада, а вертається 17 грудня

ПОБУТ В АРГЕНТИНІ: 21 ДНІВ

Ціна за переліт з Едмонтону до Буенос Айрес і назад 513.00 долярів

Наше бюро полагоджує справи всяких подорожей.
За ближчими інформаціями звертайтеся до:
Іван ДОРОСЕВИЧ — Байрон МЕТЕСОН

Astro Travel Service

10019 - 103 Ave. Centennial Bldg. Tel.: 423-2351
Edmonton, Alberta

Европа то велика казка про чартерові польоти

ВАШ АҐЕНТ ПОДОРОЖЕЙ І Сі-Пі-Ер МАЮТЬ БАГАТО РІЗНИХ ДОРІҐ ДО ЕВРОПИ

ДЛЯ ВАС ПРАВИЛЬНА ЛИШЕ ОДНА

Чартерові польоти до Европи догідні для деяких людей. Через це СіПіЕр має чартерові лети. І ми можемо подати вашій секретарці докладні інформації про це. Але для інших людей чартеров польоти можуть бути закоштовні і занадто обмежуючі. Дивно вам? Ця сторінка допоможе вам вирішити, чи вони зручні для вас. Тоді ваш аґент подорожей може допомогти вам плянувати вам вакації, які були б досконало достосовані до часу, що ви можете використати, грошей, які можете видати, та того, що ви схочете мати із ваших вакацій в Европі.

Якщо порівняєте оці пляни подорожей, можете бути певні, що ваші вакації не покажуться у висліді такими, що були догідні для кого іншого.

Чартерові польоти
Чартерові польоти дуже догідні для людей, що їх не турбує, якщо вони летять з більшою групою подорожніх, і хотять летіти лише до одного місця. Але чартерові літаки не завжди є найдешевшою дорогою до Европи. Ви платите додатково за кожну милю після прибуття до Европи. Всі діти понад два роки життя мусять платити повну оплату за переліт. До того ви мусите бути повновартісним членом клюбу через шість місяців. Як повідомили недавно газети, на чартеровому польоті відкрито одного подорожнього, що не був повновартісним членом клюбу, у висліді чого відкликано політ й усі пасажири залишилися на льоді. Деколи чартеровий політ складається з двох груп, і якщо одна група відмовиться летіти, ви мусите доплачувати до квитка, щоб вирівняти кошта перельоту.

Прогульковий політ на 17 - 28 днів
Цей політ передбачений для людей, що мають три тижні вакацій, хоч його можна продовжити до 28 днів. Ви мусите бути в подорожі найменше 17 днів. Ви можете по дорозі задержатися ще в двох місцях в додатку до вашого кінцевого місця подорожі. Тут не потрібно ніякої групової поїздки ані задатку наперід ви летите звичайним літаком, коли хочете. Квиток коштує бл. 65% звичайного квитка на економічний переліт. Діти нижче 12 років платять половину.

Прогульковий політ на 29 - 45 днів
Це справді ощадностева подорож — на $58 до $120 менше, як подорож на 17-28 днів, залежно, куди в Европі ви їдете. Ідеальна для тих, що мають вакації місяць або більше. Можна зупинитися один раз по дорозі до кінцевого місця подорожі. Не потрібно групи. Подорожуйте кожного дня, який вам вигідний, нормальним літаком. Діти нижче 12 років платять половину ціни. Але пам'ятайте: ви мусите бути в дорозі найменше 29 днів.

Спільна група із 40 осіб
Ще більша ощадність на цій подорожі — до $164 на 17 - 28 денній подорожі — відповідно до сезону та до місця подорожі в Европі. Подорожувати можна котримнебудь літаком протягом року, якщо ви подорожуєте з групою 40 осіб, замість повного літака й ви не мусите зобов'язуватися приземлюватися денебудь й група може летіти й вертатися, коли захоче. Діти нижче 12 років платять половину. Але пам'ятайте: ви мусити відлітати й вертатися з цілою групою — 40 осіб.

Крім того, є ще економічний переліт
На перший погляд він виглядає менше поплатний. Зате він дозволяє на задержку на необмежений час (аж до одного року). Ви можете залишитися на так довго, як вам завгодно в багатьох містах по дорозі до вашого кінцевого місця подорожі. Ви можете повертатися до дому з іншого міста, як те, що було кінцевим у вашій подорожі. Діти нижче 12 років платять половину ціни. Якщо шукаєте вигідної подорожі, то це подорож для вас!

По інформації звертайтеся до нас, пишучи (англійськими буквами) ваше ім'я та адресу на понижчому купоні:

CP AIR — Room 202 NAR Bldg. Edmonton

NAME ....
ADDRESS ....
PHONE ....
Where are you going ....
When are you going ....
How many of you are going ....

CP Air

Подорож літаками «Сі-Пі-Ер» — то справа на ввесь світ.

Edmonton CP AIR Phone 429-6371 — Calgary Phone 265-8300 — Winnipeg Phone 942-0141

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ◈ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◈ Видає Спілка «Українські вісті» ◈ Річна передплата в Канаді: $5.00, поза Канадою: 6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ◈ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◈ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta

Телефон 422-5708 Telephone

Second class mail registration number 1035.

ВСУПЕРЕЧ ЧОРНИМ ПЕРЕДБАЧАННЯМ

Песимісти помилилися ще раз. Всупереч їхнім чорним передбаченням, нібито за невблаганним законом неминучої асиміляції українська мова в школах Альберти мусить з року на рік занепадати й нарешті умерти, статистика, подана в попередньому числі «Українських вістей», свідчить, що і цього року в школах нашої провінції збільшилася кількість учнів, які вивчають українську мову.

Цього шкільного року на навчання української мови записалось 2,949. Торік було бл. 2,200. Проте й торік кількість учнів збільшилася в порівнянні з попереднім роком.

Правда, в самому Едмонтоні цього року погіршилося. Торік було понад 1,000 учнів; тепер є тільки 710. Однак тут треба додати мале вияснення. В торішній статистиці міста Едмонтону були зараховані теж учні, що вивчали рідну мову кореспонденційним способом; у цьогорічній статистиці їх нема. Все ж, навіть узявши на увагу цю різницю, треба об'єктивно визнати, що в Едмонтоні цього року становище трохи гірше, ніж було.

Це повинно бути пересторогою не впадати в завеликий оптимізм, нібито ми вже на добрій дорозі, без дальших перешкод.

Порівнюючи статистичні дані минулих років, які свідчать про деякий безсумнівний успіх і про деякі також безсумнівні невдачі, варто б знати, де головна причину успіху й невдачі. Цього не знаємо, а вгадувати не будемо. Зовсім певно, багато помогло те, що частина нашого молодого покоління в цілій Канаді останнім часом виявляє більше зацікавлення, а навіть турботу за долю українства в цій країні. Далі, згадаймо краще організовану й більш плянову дію деяких груп, які розуміють, що самими загальниковими закликами багато не вдієш. Наприклад, в Едмонтоні Шкільна Рада відділу КУК за допомогою вчителів і священиків повела роз'яснюючу акцію й робила заходи поліпшити становище української мови в школах. Праця не була даремна. Кожен це бачить.

Якщо в Альберті програма багатокультурної політики провінційного уряду буде здійснюватися (представник нового уряду вже дав запевнення), то нема сумніву, що становище української мови в школах може бути багато-багато краще. Автоматичного поступу для нас нема, але теж нема неминучого провалу, якщо самі до цього не допустимо.

ДВА ДИКТАТОРИ І ТРЕТІЙ БОРМАН

Чи Мартін Борман, права рука Гітлера, був лівою рукою Сталіна?

Генерал Ґергард Ґелен, колишній керівник німецької розвідки, запевняє, що Борман був совєтським шпигуном та що після війни жив у СССР, де помер. Це обвинувачення викликало сенсацію всюди, передусім в Европі. Ніхто в Німеччині не приймає Ґеленового твердження за доведений факт, але багато хто припускає, що Борман в останні роки війни міг перейти на службу совєтів.

Альберт Шпер, Гітлерів архітект, що був керівником фабрик воєнних матеріялів, сказав тепер, що він мав у руках неймовірне секретне повідомлення швайцарської розвідки. У Швайцарії знали, що совєти мають свого шпигуна на дуже високому пості в Берліні, на такому високому, звідки має доступ і до самого Гітлера, і до таємниць німецької розвідки. Борман був на такому пості. Чи був він шпигуном?

Совєти вже з обуренням заперечили «наклепницьку вигадку» Ґелена, який, кажуть вони, своєю брехнею пробує саботувати зближення між Німеччиною і Совєтським Союзом. Справді, Ґелен виступив з обвинуваченням проти Бормана саме тоді, коли канцлер Віллі Брандт їхав на розмови до Москви. Ґелен відомий як рішучий ворог комунізму. Однак, з другого боку, совєти мають цікаву звичку «дуже гнівно» заперечувати «наклепи», які не конче є наклепами. Справжню вигадку приймають куди спокійніше.

Після смерти Бандери, коли щораз частіше появлялися здогади про совєтського вбійника, Москва дала наказ зробити пресову конференцію в східному Берліні. На тій конференції «доводили», що Бандера, який служив західнонімецькій розвідці, став зайвою й незручною людиною, яку німецька розвідка вбила. Такий наказ дав — казали тоді — саме Ґелен.

У німецькій пресі появилася вістка, яка не вияснює справи Бормана, але кидає світло на події 1944 року. В липні того року, як відомо, був невдалий атентат на Гітлера. Організатори атентату хотіли для добра Німеччини позбутися маніякального «фюрера». Пробували втягнути до заговору деяких комуністів, здавалось би, надійних людей, адже Гітлер пішов війною на їхнього Сталіна. Німецькі комуністи зробили несподіванку: дали ґештапо (таємній поліції) імена заговірників, яких тільки знали. Виходить, що Сталін, який раніш боявся Гітлера, в 1944 році боявся, щоб хто інший не прийшов до влади в Німеччині.

Два криваві диктатори нашого сторіччя Сталін і Гітлер убили бл. 50 мільйонів людей. І було б справжньою іронією долі, якби виявилось, що Борман, вірний слуга Гітлера, ще вірніше служив Сталінові. Але й без цього можна вказати на одностайність поглядів Сталіна й Бормана щодо українців. Сталін рад би був вивезти їх усіх в азійські степи. Борман, який дикою жорстокістю перевищав інших нацистських ватажків, не журився транспортом для українських «унтерменшів»: він хотів їх цілковито винищити.

ВІННІПЕЗЬКИЙ МИТРОПОЛИТ МАКСИМ:

Архиєпископський синод був законний

Архиєпископський синод, що відбувся в Римі восени 1969 року, «був законний», сказав в Едмонтоні вінніпезький митрополит Максим.

Преосвященніший Максим сказав, що він, як інші ієрархи, бажають упровадження патріяршої системи самоуправи в Українській помісній Церкві.

На цю пору є ще багато перешкод. «Нам усім треба єдности», сказав митрополит.

У розмові з представником «УВістей» митрополит Максим згадав, що теперішнє наше церковне становище буде обговорене в спільному архипастирському посланні, над яким тепер працюють. «Ясна річ, цей документ мусимо узгіднити з усіма ієрархами», сказав він.

ХРИСТИЯНСЬКА НАДІЯ І НАДІЯ СВІТОВА

Джованні МОНДІН

Надія — це внутрішнє ставлення, завдяки якому дивимось у майбутнє з довір'ям, бувши певними, що майбутнє буде краще за теперішній час і що одного дня могтимемо дійти до нього. Іншими словами, надія — це довірливе очікування.

Світова надія відрізняється від надії християнської і мотивами, на яких вона стоїть, і метою, до якої йде.

ЯКІ РІЗНИЦІ ДВОХ НАДІЙ?

Світова надія стоїть на мотивах досвіду, які можна перевіряти експериментами, можна розуміти й вивчати науково. Світова надія має довір'я до часу майбутнього, бо в теперішньому часі має досвід і засоби, що забезпечують дальший, щораз більший поступ. Наука, техніка, культура — це засоби здійснювати той поступ.

Предметом, який надихає світову надію, є речі світові, що містяться в часі і становлять світ. Світову надію підтримує перспектива, що в майбутньому — більш чи менш далекому — настане на цьому світі щастя для всіх, без воєнної загрози і кривди. На кінці світової надії Кант поставив «державу остаточних цілей», а Маркс — «безклясове суспільство».

Зовсім інакші мотиви й мета надії християнської. Основа її лежить не в теперішньому, а в минулому; лежить у подіях і правді, що виходять поза межі досвіду й науки. Її довір'я не стоїть на анонімних даних, як культура, техніка й наука, а в одній особі — Ісусі Христі. До того ж, з цією особою пов'язують нас мотиви не філософські й наукові, а релігійні й надприродні.

Виразна також різниця щодо предмету, який надихає християнську надію. «Краще майбутнє», до якого вона звернена — не в цьому світі, не в самій історії, не безособове, як «краще майбутнє», до якого прагне надія світова. Майбутнє, що є предметом християнської надії, не здійснюється в часі як логічний і природний розвиток, як спонтанний вислід, а створюється *через кризу* в часі, який через це підноситься у вічність; здійснюється у світі не через підтвердження власними досягненнями, а *через кризу* у світі, який через це обертається в нове небо й нову землю, як каже Святе письмо; здійснюється не тільки для однієї доби людства, для однієї кляси, для визначеного покоління в далекому майбутньому коштом усіх інших, а для *всіх одиниць* часу минулого, теперішнього й майбутнього: з Христом воскреснемо всі.

Є ще одна різниця між християнською надією і світовою надією, а саме в засобах здійснювати те, чого надія прагне.

Засоби світової надії, очевидно, природні, матеріяльні, світові. Їх подає винахідливість людини і ресурси природи.

Засоби, на які покладається християнська надія, здебільшого (хоч не виключно) порядку духового, надприродного, Божого. Християнська надія вміє користуватися всіма способами, що походять з природи і людського розуму, але знає, що по суті вони недостатні для осягнення мети, до якої вона йде. Щоб її осягнути, треба їй користуватися засобами духовими, які Бог в історії спасіння вже щедро подав, а також дивитися благально в Його бік, просячи завершення діла відкуплення й вивищення, що його Він почав.

ЯК СТАВИТИСЯ ДО СВІТОВОЇ НАДІЇ?

Зробивши ясне розрішення між світовою надією і християнською надією, ставимо питання, як має поводитися і що має робити християнська надія, що є нашою надією, у відношенні до світової надії. Має її усувати, виклинати і проганяти? Чи має вести з нею розмову, прийняти її, щоб навернути й підвищити?

Які відносини між світовою надією і християнською надією? Чи є між ними повний двоподіл і повна суперечність, чи, може, є якийсь спільний пункт?

Дуже трудне це питання, як видно з різних розв'язок, що їх подають. Багато авторів (К'єркеґор, Барт, Нібур і велика більшість протестантських богословів) такої думки, що між двома надіями нема ніякої можливости зустрічі, розмови і примирення, бо світова надія — то вислід людської гордині і гріха, а християнська надія — то овоч ласки й віри.

Інші автори (Ранер, Теяр де Шарден, Ґвардіні та майже всі католицькі богослови) між двома надіями бачать не цілковиту непримиренність, а відношення взаємного притягання, як між ласкою і природою.

Ласка дається не на те, щоб природу касувати, а на те, щоб її піднести; так і християнська надія приходить не руйнувати світову надію, а її підвищувати й удосконалювати.

На мою думку, шукаючи шляху до розв'язки цього трудного питання, треба зробити розрізнення між світовою надією закритою й відкритою. *Закритою* світовою надією називаю надію, що ґрунтується на матеріялістичній чи іманентній ідеології, яка для себе домагається всієї людини, всієї її віри і всієї її надії. А *відкритою* світовою надією називаю таку, яка, хоч за безпосередню свою мету має царство щастя, збудоване людиною для людини на цьому світі, все ж не заперечує чи, кажучи точніше, не виключає можливости царства щастя іншого порядку, здійсненого іншими засобами.

Зробивши таке розрізнення, можна вказати, яка завдання має християнська надія віч-на-віч з надією світовою. Якщо ця світова надія *закрита*, християнська надія має ставитися до неї з сильним опором і рішучою критикою. Не робитиме цього в прикрому, полемічному тоні, а з вирозумілістю й любов'ю. Однак супроти такої надії не можна вживати методи діялогу. Дарма з утопістами ставати самому утопістом, бо християнин не робиться атеїстом разом з атеїстами. Супроти світових закритих надій християнська надія має намагатися навернути їх.

Якщо ж ідеться про *відкриту* світову надію, то християнська надія має давати їй підтримку, світло, напрям, щоб її хід був простіший, певніший, скорший. Має її критикувати, перестерігати, заохочувати, коли вона вагається, зволікає чи й зупиняється. Коротко, християнська надія не повинна принижувати чи придушувати відкриту світову надію, а повинна вести її до остаточної мети, до якої вона призначена, до якої по суті прагне, але добитися сама не має сили.

«Ль'Оссерваторе Романо»

«СМОЛОСКИП» ІНФОРМУЄ

Викинули статтю Івана Дзюби

На весні цього року Іван Дзюба, автор відомого твору «Інтернаціоналізм чи русифікація», написав статтю, мабуть, про контроверсійну трилогію письменника Анатолія Дімарова «І будуть люди!»

Стаття мала бути видрукувана в квітневому номері „Дніпра" за згодою головного редактора журналу Юрія Мушкетика, який на друк статті мав дістати дозвіл у ЦК партії. Довідавшися про це, в справу вмішався ЦК комсомолу, якого органом є „Дніпро", і домігся, щоб статтю Дзюби знято. В міжчасі стаття була видрукувана в журналі.

Алярмово зібрано в друкарні працівників редакції, а також студентів Київського поліграфічного технікуму, які з цілого 61-тисячного тиражу вирізали 16 сторінок зі статтею І. Дзюби і доклеїли сторінку 143-144, що дуже виразно видно (всі числа „Дніпра" за 1970 роки мають по 160 сторінок).

Стаття І. Дзюби не має нічого протизаконного ані контроверсійного, але саме ім'я відомого критика, напередодні з'їзду СПУ було невигідне для реакційних письменників.

І. Дзюбі не дозволяють нічого друкувати, домагаються від нього дальших поступок, визнання ідейних «помилок».

Інформацію цю подаємо за пресовим повідомленням балтіморського «Смолоскипа».

ВІДЗНАЧЕНІ СВЯЩЕНИКИ

Два священики Філядельфійської єпархії, — повідомляє «Шлях», — одержали відзначення від Апостольського престолу: о. Степан Тиханський, душпастир Нортгемптону, Па., став почесним прелатом, а о. Олександер Крохмальний, душпастир Амбріджу, Па. — почесним папським капеляном з титулом «реверенд монсіньор».

БІЧНА АНТЕНА

БАБИН ЯР

Професор Иосеф Борман, єрусалимський хірург, їздив з групою ізраїльських лікарів до Москви на міжнародний з'їзд, а звідти поїхав до Києва сказати «каддіш» (молитву за померлих) у Бабиному Яру.

Тепер у єрусалимській газеті «Пост» (14 вересня) каже, що був тоді зворушений і здивований. Російський напис інформує, що в Бабиному Яру німці вбили 90,000 совєтських громадян. Д-р Борман знає й подає точнішу статистику: 50,000 жидів і 40,000 українців.

ОБОВ'ЯЗОК

Московський собор визнав уневажнення уніїйних актів: Берестейського й Ужгородського, а Блаженніший Иосиф ще й досі мовчить. Торонтське «Світло» (вересневе число) нетерпеливо жде протесту.

Щоправда, й Римська курія мовчить. «Це сумний факт», каже «Світло», але «куди сумнішим» є мовчання нашого первоієрарха, який повинен протестувати «зі свого священного обов'язку».

Чи треба пригадувати, що Блаженніший Иосиф у почутті свого священного обов'язку неабияк протестував аж 18 років? І тепер він, можна сподіватися, подасть спільну заяву ієрархії Української помісної Церкви. Може, й добре, що такої заяви ще нема. Це дає теж Римській курії можливість виконати свій священний обов'язок.

ЩЕ РАЗ ТЕ САМЕ

«Соціялістичне змагання породжує в масах трудовий ентузіязм», каже нова постанова ЦК комуністичної партії Совєтського Союзу. У довжелезному документі подані шахти, фабрики, колгоспи, які вже вийшли на соцзмагання.

«ЦК КПСС висловлює тверду впевненість, що робітники і колгоспники» і т. д., і т. д.

Скільки разів уже висловлювалася ця велика впевненість, з якої ніколи не було найменшого ентузіязму?

ПАРЛЯМЕНТАР(ІЙ)

Київського партійного апаратника Ляшка вислали до Чіле, де в місті Вальпараїсо цими днями відкривали пам'ятник Ленінові. Совєтську делегацію під проводом Ляшка вітали деякі члени чілійського парляменту, і совєтська агенція ТАСС подала вістку п.з. «Совєтські парляментарії в Чіле».

Можна й так. Адже Верховна рада СССР — це мав би бути парлямент, а Ляшко є заступником голови президії Верховної ради СССР.

Цікаво, що кажуть у Києві, дізнавшися, що Ляшко парляментарій. Парляментар? Ій!

Пронунцій Дель Местрі в Едмонтоні

Архиєпископ Ґвідо дель Местрі, папський пронунцій в Оттаві, 17 вересня прибув до Едмонтону, де римо-католицька архидієцезія відзначає перше сторіччя і де відбувається тепер конференція католицьких єпископів Канади.

Оттавський гість відвідав Преосвященого Владику Ніла. Оглянув теж українські церкви в Едмонтоні. «Я не сподівався побачити таких гарних церков», сказав він.

Папський представник у країнах, що не мають дипломатичних відносин з Ватиканом (напр., ЗДА), зветься апостольським делеґатом. У державах, що мають дипломатичні відносини з Ватиканом, папський представник зветься апостольським нунцієм або пронунцієм. Нунцій має першенство в дипломатичному корпусі даної столиці і є його деканом. Пронунцій такого почесного привілею не має; є одним з членів дипломатичного корпусу.

Пронунцій дель Местрі народився в Банялюці в Югославії.

Професор Шевельов пише нову працю

Славіст Юрій Шевельов, професор Колумбійського університету, працює над історією фонології української мови.

Професор Шевельов, автор багатьох праць і статтей українською та іншими мовами, опублікував англійською мовою «Синтаксу української мови» і «Ранню історію мови слов'ян».

Другі Роковини IV. Архиеп. Синоду Української Католицької Церкви в Римі

29. IX. — 4. X. 1969

Second Anniversary of the Synod of Ukrainian Catholic Bishops in Rome

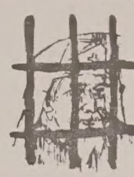

His Beatitude Major Archbishop JOSEPH CARDINAL SLIPYJ Head of the Ukrainian Catholic Church Imprisoned by the Communists (1945-63) Confined to the Vatican (1971-)

Стараннням Американської управи товариства за патріярший устрій Української католицької Церкви появилися пропам'ятні коверти в другу річницю IV архиєпископського синоду української католицької Церкви 29.IX. - 4.X.1969.

Набуваючи ті коверти та вживаючи їх у кореспонденції, пропаґуватимемо справу нашої Церкви і будемо солідаризуватись в той спосіб з синодом наших владик у змаганнях за єдність, помісність та рідну патріярхію.

Коверти в ціні по 10 центів можна набути в о. В. Тарнавського, 11301 - 96 вул., Едмонтон, Алберта.

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ

Кошториси даром

З ФАБРИКИ ДО ВАС

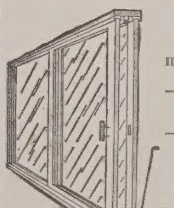

Похиле підвіконня включує:

— вінилеву щілину (не допускає морозу)

— система для пересування ніколи не справляє клопоту

Ми можемо прикрасити Ваш дім цими чудовими дверми „Супрім" до патіо

СТАРЕ — НОВЕ

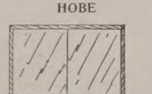

Алюмінові частини до розсування на боки зі сіткою та забезпечення перед бурею.

СТАРЕ — НОВЕ

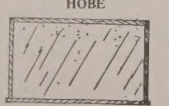

10 РОКІВ ҐАРАНТІЇ НА ЗАМКНЕНІ ЧАСТИНИ

Професійна інсталяція

SUPREME WINDOWS LTD

429-0833, Evenings 475-2597 9654 - 106A Ave.

СЛУЖБА БОЖА З НАГОДИ "ДНЯ БУКК": о. митрат М. Сопуляк читає св. Євангелію, поруч стоять о. Б. Снігурович та о. митр. радник В. Тарнавський; держать свічки д-р М. Снігурович та д-р Я. Онуферко; направо: в часі великого входу; ззаду стоїть д-р М. Снігурович.

ДЕНЬ БУКК ЕДМОНТОНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

Неділя, 5 вересня записалася в історії нашої Української Католицької Церкви в Едмонтонській єпархії золотими буквами. Того дня Єпархіяльна управа БУКК влаштувала „День БУКК", получений із вшануванням патрона БУКК св. Володимира та протестом проти уневажнення Московською патріярхією унійних актів у Бересті (1596 р.) та на Закарпатті (1646 р.)

Того дня була чудова погода. День був теплий та погідний. На просторій площі Єпархіяльної оселі поміж будинками, уставлено престіл для служення Служби Божої. Члени БУКК витали приїжих гостей та чіпляли всім пам'яткові стяжки. Всі відділи БУКК з Едмонтону, на заклик Ширшої ради БУКК взяли громадно участь у „Дні БУКК".

Свято розпочалося польовою Службою Божою, що її відслужив о. митрат М. Сопуляк в сіслуженні о. митрополичого радника В. Тарнавського та о. Б. Снігуровича. В своїй проповіді, яку всі приявні слухали з великим зацікавленням, о. митрат вказав на три великі події в історії нашої Церкви: Володимирове хрещення, Берестейську унію та змагання до завершення нашої Церкви патріярхією. Заведення християнства на Руси-Україні дало св. Володимирові змогу зцементувати поодинокі руські племена в один нарід. Унія відділила нашу Церкву від Російської Православної Церкви та від Римо-Католицької. Нашу Церкву відділював від православних Церков зв'язок з Апостольською Столицею, а обряд від римі-католиків. Змагання за патріярхію є третою важливою подією в житті нашої Церкви, яке, якщо буде звершене, посуне нашу Церкву значно вперід. Дві перші дали ріст нашій Церкві. Третя подія — патріярхія — буде завершенням того змагання. Одначе ми не повинні сподіватися, що нам цю справу хтось поладнає. Ми мусимо самі змагатися й боротися за це. Одна чи друга поразка, чи невдача, не є програною боротьбою. То лиш програна битва. Тим не можна й не треба зражуватися, але треба постійно боротися й домагатися своїх прав. Певно, що наше слушне домагання мусить закінчитися нашою перемогою.

Молитвою: „Боже великий, єдиний", закінчено Службу Божу. Після того була обідова перерва. Дехто привіз собі перекуску, а, хто не мав, той міг дістати перекуску на місці. Про перекуски подбав відділ БУКК Пресв. Евхаристії, голова п. В. Духній, у співпраці з відділом ЛУКЖ Пресв. Евхаристії — голова п-і Йос. Кулеба.

Точно в год. 2-ій попол. зібралися учасники торжества у просторій залі Єпархіяльної оселі на другу частину святкувань.

Голова Єпархіяльної управи д-р М. Снігурович привітав усіх приявних та подякував їм за те, що вони не пожаліли часу та труду, щоб приїхати на це свято. Це є доказ великого та живого зацікавлення справами нашої Церкви. Всі учасники торжества доказали своєю участю, що їм лежить на серці справа нашої Церкви. Дальше д-р М. Снігурович сказав, що вже найвищий час, щоб усі, що називають себе українцями-католиками, вступали в члени тихже організацій, та допомагали закріплювати помісність нашої Церкви та консолідували її сили.

Головну доповідь „Минуле й сучасне Української Католицької Церкви" виголосив митрополичий радник о. В. Тарнавський.

Переповівши описане євангелистом св. Марком Христове чудо успокоїння бурі на Генезаретському озері, доповідач представив живо минуле нашої Церкви: „Від самих початків своєї благословенної сівби Христової благовісті на Київській Русі ще в X сторіччі св. Церква стала Церквою українського народу. Прийнявши скарби духової культури наших предків, вона схристиянізувала їх, витворюючи рідний наш обряд, як вияв внутрішньої віри та зовнішньої форми Богопочитання. Христова Церква так глибоко ввійшла в душу народу, що сталася нам рідною матірю, опікою та покровителькою. Це давалось відчути передовсім тоді, коли падала держава українського народу чи та перша — княжа, чи пізніших часів.

Друга замітна риса минулого нашої Церкви — говорив доповідач — це змагання Церкви в Руси-Україні до самостійности у самоуправі. Клясичними прикладами того є митрополити Києва українці: в половині II сторіччя Іларіон, в половині 12 сторіччя Клим Смолятич, в половині 13 сторіччя Петро Акерович, на початку 15 сторіччя Григорій Цамлак. А вже найяскравіше позначились ті змагання нашої Церкви в 16 сторіччі, найновши своє оформлення 1596 р. в акті Берестейської Унії. Зясовуючи умовини, що їх поставили апостольському престолові владики Української Церкви на чолі з київським митрополитом Михайлом Рагозою, (а в той час до київської митрополії належала і Білоруська Церква), доповідач сказав, що треба було аж грози наших днів, лукавого торгу нашою Церквою в намаганні найти молитовне єднання з Російською червонорежимною патріяршою Церквою, щоб ми оцінили якого значення для нашої Української Церкви була Берестейська Унія. Коли б не мала жадного значення та Унія для нашої Церкви, не була б православна Церква на синоді в Загорську в літі цього року уневажнювала її! Пересічна наша людина ще й сьогодні в рішенні владик Української Церкви в Бересті 1596 р. вбачає акт зради українського народу, маневр Польщі знищити нам рідну Церкву та її українське обличчя. А так воно не було. Берестейська Унія дала нашій Церкві повну самобутність у її внутрішньому житті. Кривдою часу — „інюрія темпоріс", як недавно був висловився верховний архиєпископ Його Блаженство Йосиф, наша Церква ті права стратила, чи радше їх їй пограбовано.

Політична неволя не дала нашій Церкві спромоги відзискати ті втрачені права. Щойно в нас останнього Вселенського Собору, коли то прямо чудом врятувано з сибірського заслання ісповідника Йосифа, прийшов догідний час ті права обороняти. Його Блаженство Йосиф в імені всіх Владик Української католицької Церкви поставив тоді внесок до Отців Собору встановити київськогалицьку патріярхію і так здійснити нашу вікову мрію усамостійнення нашого церковного життя. Зібрані на IV архиєпископському Синоді в Римі 1969 р. наші Владики пішли великий крок вперід у згаданому питанні, випрацювавши конституцію патріяршого устрою Української Католицької Церкви.

І ось тоді зірвалась знову хуртовина на морі життя нашої Церкви та почала грозити існуванню нашої Церкви Страдниці. Доповідач переповів коротко заграння червоної Москви з відвідинами у Ватикані в жовтні 1969 р. висланника московського патріярха митрополита Нікодима, а опісля відвідини того ж Ватикану представником совєтської Росії в особі її міністра закордонних справ. І що дивно, деякі достойники ватиканської курії приймали дари від митрополита Нікодима, як пангагії та хрести, нічого не натякаючи навіть на терпіння Української католицької Церкви, на кров її ісповідників та мучеників. Що більше, ватиканські чинники мовчанкою поминули сумне 25-річчя загнання Української католицької Церкви на землях України в новітні катакомби, а ось останньо не нап'ятнували незаконного рішення Синоду Російської режимної Церкви визнати Синод у Бересті 1596 р. і такий же в Ужгороді 1646 р. неіснуючими.

З цілого рішучістю ми — діти Української католицької Церкви — говорив доповідач — протестуємо перед цілим світом проти нахабного рішення православної російської Церкви в Загоську на Синоді! Вона ж непричасною була до рішень Берестейського чи Ужгородського Синодів! Вражені до глибини душі ми висловлюємо наше здивування політичному фліртові, що його ведуть ватиканські чинники з Москвою, роблячи Українську католицьку Церкву — Мученицю жертвенним козлом в надії на єднання в вірі з російським православієм! Зі здивуванням питаємося невже Святіший Отець Папа Павло VI так дуже відокремлений від дійсного життя, що не бачить кривди, яку створено Українській католицький Церкві — Страдниці та її голові ісповідникові віри Його Блаженству Йосифові?

В обличчі тієї тривожної бурі, що в ній найшлася наша Церква нам треба ще більше з'єднатися біля особи Його Блаженства верховного архиєпископа і кардинала Йосифа! Господь вирвав його з кігтів смерти та прислав сюди у вільний світ, щоб очолив нашу боротьбу за ієрархічне усамостійнення нашої Церкви. Достойна постава дітей Церкви — Страдниці, рівновага духа, координація всіх наших сил — це засоби нашої боротьби. Визнаймо права верховного архиєпископа, виконуймо постанови IV архиєпископського Синоду, а будемо голосити світові наше церковне самовизначення! Якщо так станеться, годі буде заперечувати дійсність. Цю дійсність виправдає само життя! Визнаймо нашу верховну рідну церковну владу, визнаймо самі себе, а тоді визнають нас і інші. Ми з подивом дивимося на змагання нашої Церкви в поневоленій Україні. В боротьбі за своє життя вона розтягнули прапор, зрошуючи його мученичою кров'ю. Чи мали б ми не прийняти того прапору в наші руки і під тим прапором іти до боротьби за права і життя нашої Церкви? Як апостолів що потапали на Генезаретському озері врятував Христос, так і врятує нашу Церкву, що найшлася в наші дивні часі в важкій небезпеці. Христос кличе до нас крізь віки: „Будьте доброї думки, я побідив світ!" Образом побіди Ізраїля над Амаликитами доповідач закінчив своє слово.

Після промови д-р М. Снігурович подякував усім приявним за участь та заповів, що Едмонтонська єпархіяльна управа постарається влаштовувати таке свято щороку. „Нам треба стрічатися частіше та обговорювати в спокійній атмосфері всі справи, зв'язані з нашою Церквою" — сказав д-р М. Снігурович.

Піснею „Боже великий, Творче всесильний" закінчено свято на Єпархіяльній оселі. Решту дня провели учасники свята, що приїхали числом 550 осіб, на милій гутірці та обговорюванні заторкнених доповідю справ.

Учасник

ГОЛОС МАЄ МЕЙОР ЕДМОНТОНУ

МІСЬКІ ВИБОРИ

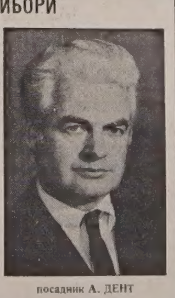

посадник А. ДЕНТ

Я був у дуже бадьорому настрої в день номінації, що таке рекордове число едмонтонців запропонувало свої послуги на послуги в міській раді. В цілому зареєструвалося 114 осіб як кандидати на мейора, міських радних та шкільних тростів. Я думаю, що це вказує на те, що зацікавлення працею в міській раді є на високому рівні — і так зрештою й повинно бути. Причина є в тому, що управа міста стає постійно щораз то більше скомплікованою, що вона має до діла з мільйонами долярів, що їх платять платники податку, а рішення, які вона виносить, мають неабиякий вплив на щоденне життя мешканців Едмонтону. Іншими словами, міська управа повинна мати компетентних людей, які могли б виконати завдання, що їх від них вимагається. Я старався в кількох попередніх статтях виказати, що можна вже сказати, що міська управа має перед собою важливі завдання тепер, а буде мати ще важливі завдання в роках, що стоять перед нею.

Муніципалітети в цілій Канаді заявили, що вони є відповідальні за виповнення багатьох щоденних домагань більшости канадців, з тої простої причини, що більшість канадців живе по містах. До того ж якраз по містах дається відчувати найбільше тиск модерної цивілізації. Але то якраз міста є тим місцем, де можна знайти завершення технологічних здобутків людини. Ця сполука тиску та здобутків представляє великий визов для кожного уряду, а зокрема для міського уряду. Міста можуть бути або чудовими, або жахливими місцями для тих, що в них живуть. До великої міри це залежить від того, як в них господариться.

Міська адміністрація, що є невражлива на шкідливі наслідки затруєння, недостача парків та розвагових вигод, занадто багато уваги для надто скорих доріг зі шкодою для загальновжиткових доріг ітд. причиняється до того, що міста стають жахливими місцями для того, щоб у них жити. Дбайливість адміністрації до цих небезпек з другого боку, може вчинити життя в місці приємним, жвавим та хвилюючим.

Й тому то якраз є конечним, щоб добрі едмонтонці годилися працювати в міській раді. Бо врешті, решт вони є тим матерялом, з якого твориться управа міста.

Але то лише одна половина справи. Я згадав передше, що рекордове число кандидатів виповнило номінаційні папери. Щоб тому гідно відповісти, треба щоб при виборах в жовтні пішло голосувати рекордове число виборців. Виборці є другою половиною тої справи.

То є справою кожного старатися вибрати добру управу міста і я просив би всіх моїх читачів, добре приглянутися кандидатам, виробили собі про них свою думку і, що найважніше, піти до голосування в дні 13 жовтня.

Ivor Dent

Айвор Дент, мейор

НАРАДИ ЦЕНТРАЛІ УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

КРАЙОВИХ УПРАВ БУКК, ЛУКЖК І УКЮК

Перші наради Централі УКК відбулися в днях 11-го і 12-го вересня у приміщеннях Інституту ім. Митрополита А. Шептицького в Саскатуні.

Наради почалися 11-го вересня о годині 2-гій пополудні в приявності Преосвященного Владики Кир Андрея, Саскатунського єпископа. Нарадами проводив президент Централі УКК В. Поділюк. Всіх учасників на нарадах було 38 осіб, членів управи Централі і Крайових Управ БУКК ЛУКЖК і УКЮК. Учасники нарад були зі Саскатуну, Ріджайни, Йорктону, Канори та Кемсек. З-поза Саскачевану прибула дост. суддя Марія Ваврикова з Вінніпегу член управи ЛУКЖК і п-а Тереса Папірник з Едмонтону, член управи УКЮК.

Відкриваючи наради, президент Централі відмітив, що наради є інформативного характеру. Йдеться про те, щоб члени Централі і управ Організацій нав'язали зі собою контакт та запізнилася точніше зі своїм діловодством. Звернув увагу на те, що організація БУКК, мусить стати на висоті свого завдання в парафіях і єпархіях. Сорокріччя БУКК, впершу чергу має позначитися активістю Організації. Висловив признання Організації ЛУКЖК за постійний ріст і пророблену в наших громадах працю. Заклика в БУКК і ЛУКЖК докласти заходів для зактивізування УКЮК, дати нашій молоді всесторонню піддержку у її корисній праці. — „Існування Української Католицької Церкви є важливе для цілої Вселенської Церкви — її вона збагачує, для нас наша Церква становить особливу цінність і наші очі мають бути постійно звернені на її потреби, на її долю" — сказав п. В. Боділюк.

Після звідомлень голов організацій БУКК, ЛУКЖК і УКЮК про одержані від попередніх крайових управ книг протоколів та інших матеріялів, промовляв до учасників нарад Преосвященний Кир Андрей, заохочуючи усіх дуже сердечно до щирої жертвенної праці. „Нехай кожна і кожний з членів в управах сповнять якнайкраще взяті на себе обов'язки — говорив Владика, — а спільна праця нас усіх напевно позначиться добрими успіхами. Владика говорив про ситуацію у нашій Церкві під цю пору, особливо про труднощі в завершенню Патріярхату.

В дальшому складові організації Централі БУКК, ЛУКЖК і УКЮК відбували свої наради окремо. Важливіші висновки тих нарад були предложені Централі на її других спільних нарадах.

Другі наради Централі були в неділю, 12-го вересня після участи всіх членів управ на Службі Божій, яку в годині 9-тій ранку відслужив в каплиці Інституту Преосв. Владика Кир Андрей.

За організацію БКК звітував голова д-р Стадник. Учасники нарад застановлялися над виданням ювілейної книги БУКК з нагоди 40-ліття організації. Вирішено видати відповідні ювілейні відзнаки. Буде виданий теж Бюлетень БУКК. Дискутовано над можливостями видавання спільного журналу складових організацій Централі. Оформлюється окремий комітет для фінансових справ організації, а теж окремий комітет для співпраці з молоддю УКЮК. Відносно змін статуту КУК. Управа респектуватиме доручення крайового з'їзду, який відбувся в липні цього року в Торонті.

За організацію ЛУКЖК звітувала крайова голова д-р Стефанія Потоцька. Одержані матеріяли від б. крайової управи передано приналежним референткам, обговорено працю поосібних референтур. Доповнено статутову комісію ЛУКЖК. До комісії ввійшла дост. суддя М. Беттен. До Світової ради дошкілля представницею від Крайової управи обрано п-ню Христину Пастершанк, виховну референтку управи. До крайової управи Комітету українок Канади ввійдуть представниці ЛУКЖК з Вінніпегу. Багато часу присвячено на нарадах ЛУКЖК справі дальшого видавання журнала ЛУКЖК „Наша Дорога". Була пропозиція подібно як на нарадах БУКК, щоб видавати журнал спільно з другими складовими організаціями Централі. Для обговорення цієї пропозиції будуть скликані наради в часі Конгресу КУК у Вінніпегу. В часі нарад перечитано ряд кореспонденції яка наспіла вже до управи.

За організацію УКЮК звітувала п-на Тереса Папірник. Вирішено наладнати живіші зв'язки з Єпархіяльними управами та провести точну реєстрацію відділів і членства УКЮК. Обговорено проблеми і труднощі дальшого видавання журналу „Юнацтво". Для внутрішнього вжитку УКЮК плянується видавати Бюлетень УКЮК. Учасники нарад УКЮК застановлялися над теперішніми труднощами рідної Церкви. Окремою точкою нарад був недалекий Конгрес КУК.

Предложені звідомлення з нарад не були дискутовані. Учасники цих спільних нарад ще застановлялися над спільною адресою Централі і Крайових управ, над одним приміщенням для архіву і нарад поосібних управ. Вирішено, що ширші ділові наради Централі і її складових Організацій будуть відбуватися чотири рази в році. Чергові наради будуть при кінці цього року (друга половина місяця грудня) Члени Централі і Крайових управ будуть про це своєчасно повідомлені.

Для учасників цих перших нарад Централі і її складових організацій наспіло благословення від Преосвященнішого Митрополита Кир Максима з Вінніпегу.

Наради закінчено відспіванням молитви „Достойно есть".

А. Марія Баран, секр. ЦУКК

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

(закінчення з 6 стор.)

тися, як бігла тічня, як час до часу вони кидалися на котрогось пса із тічні, й, так мені здавалося, без найменшої причини, кидаються на нього, гризуть, мало не розірвуть бідніягу на куски. Покусані пси прийдуть до дому, повилизують свої рани, й, як збирається тічня, знову женуть за нею... Притому треба сказати, що всі наші пси були „господарські пси", тобто кожний мав свого господаря, пильнував добре хати й цілого обійстя, одним словом був добрим псом. Як хтось чужий наближався до хати, то пес гавкав й остерігав господаря, що хтось приходить, а вночі то таки нікого не допустив близько до хати...

Як я підріс, я став приглядатися людям та їх поведенні при різних нагодах. Поведення людей не можна ніяк прирівнувати до поведення псів. Але деколи я бачив, що люди без причини билися, ба навіть мордували себе. Щось, як ті пси, що нападали на котрогось із своєї тічні. Пси калічили себе лиш на якийсь час, а люде нераз калічили себе на ціле життя. Деякі наші парубки на Кенистіно були теж дуже буйні. Мало хто, що туди переходив, не обірвав від них по голові каменем, зав'язаним у панчосі. На весіллях та танцях майже кожного разу мусіло дійти до бійки. Бійки були такі прикрі, що навіть поліція нераз не хотіла йти робити порядку, щоб не попасти в клопіт з буйними парубками...

Не багато краще було з нашими імігрантами й тут у Канаді. Як я приїхав до Вінніпегу, оповідали мені, що парубки, які жили й працювали в Вінніпегу, ділилися на села, з яких походили, й парубки з одного села держалися завжди разом. Зате солідарно виступали проти хлопців з других сіл й ту свою солідарність доказували таки силою, тобто бійкою. Десь в часі якоїсь забави хлопці посварилися з дуже добрим хлопцем з мого сусідного села Білого В. Собороєм й, в часі сварки, кинули його в пивницю, а на нього малу бочку з пивом. Очевидно, що та бочка забила того хлопця. В той час таких випадків між нашими людьми було дуже багато...

Російський письменник Максим Горкий писав про росіян, які вони жорстокі. Одного разу, писав він, кількох таких жорстоких росіян їхало на конях й стрінули кількох селян, що шли з ліса додому. Вони їх зупинили, казали їм викопати рів, відтак їх повкидали в рів, догори ногами, й присипали землею. Присипані землею люде, мучилися й умирали, а їздці стояли поруч і сміялися з них. Таких прикладів людської необчислимости й жорстокости можна навести дуже багато. Вона нікому не приносить ні чести ні користи. Не приносила вона колись слави нашим буйним парубкам в Галичині, принесла багато неслави нашим першим поселенцям у Канаді, які, за вибрики відносно невеликого гурта наших буйних парібків роки мусіли вислухати немилі речі від наших канадських сусідів, які до того ще й називали їх різними поганими назвами. Не принесла й не приносить вона слави ні давним росіянам, ні теперішним совєтським росіянам, які теж дуже жорстоко розправляються зі своїм противниками. Ніхто не осуджує лише псів бо пси нерозумнє сотворіння, які за ніщо не відповідають.

Але, як подивимося кругом себе в життя, то побачимо, що жорстокості діються й сьогодні в різних формах. Не хочу їх вичисляти, бо кожний з нас зустрічається з ними в житті кожного дня. Як я щось такого почую, то мені стають зараз перед очима пси з мого рідного села й я нераз питаюся, чому деякі люди в своєму підлому та жорстокому поступуванні майже дорівнюють тим нерозумним сотворінням-псам? . . .

Д-р М. Снігурович предсідником на конгресі КУК

Президія КУК запросила д-ра М. Снігуровича з Едмонтону бути головним предсідником на конгресі КУК, що відбудеться в жовтні у Вінніпегу. Д-р М. Снігурович був предсідником від імені БУК. Його заступником буде п. М. Плавюк (УНО) та інж. М. Барабаш (ЛВУ). Досі ще не зголошено заступника предсідника від СУС та від молоді.

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

СОБАЧА ЖОРСТОКІСТЬ

В. ГАВРИШ

Коли я писав про того нашого нещасливого господаря, що, з налогу, крав у других людей різні речі, то я собі нагадав ще одну річ з нашого села. А саме наших псів. Мені здається, що наша Калинівщина в чортківському повіті мала далеко більше псів, як мали доколичні села.

Нераз ціла тічня їх збиралася в куті недалеко Білобожниці й всі вони женуть гурмою вдолину до малої річки, що то лучить Семенівці і Калинівщину й дальше тягнеться аж до села Білого. Зразу збереться може з двадцят псів, але по дорозі до них прилучуються всі стрічні пси й незабаром їх вже є зо 100.

Вони женуть, гавкають, скавулять й то нераз так голосно, що їх чути таки далеко. В бігу часом кинуться на якогось пса, гризуть його, а бідний пес скавулить, як мала дитина. Врешті мають вже досить забави з ним й лишають його, погризеного, пошарпаного на дорозі. Він троха відчухається й жене за тічнею. І так діється з кількома псами. На них знову кидаються пси, але вони таки держаться тічні, не хочуть від неї відлучитися. Так з гавканням, скавулінням та гризнею з покусаними псами тічня добігає врешті до річки, яка випливає з Білого потока й пливе до ріки Серет. Пси зберуться над потоком, поскавулять між собою, неначе би щось говорили, а відтак поволі одинцем вертаються до своїх домів. Покусані пси вилизують свої рани й теж вертаються домів, але вже поволіше, як здорові пси. Час до часу лиш погавкують, неначе би хотіли погрозити своїм ворогам . . .

В тому часі, як я був у дома, я був молодий хлопець й мене пси дуже цікавили. Я любив приглядa-

(закінчення на 7 стор.)

Маронія Самуїл дістала нагороду

п-а Маронія Самоїл

Панна Маронія Самоїл, дочка свідомих українців Еви й Петра Самоїла, знову виказалася високими оцінками в своїх університетських студіях. Як студентка педагогічного виділу Албертського університету, цього року вона здобула високі оцінки за свої студії й тим самим заслужила собі на нагороду „Українського Народного Союзу" з Ню Джерсі, ЗДА. Це вже четверта нагорода, що її п-а Самоїл здобула за свої осяги.

Першу нагороду вона дістала від відділу ЛУКЖ у Вегревил ще в 12-ій клясі за найкращі осяги в українській мові. На першому році університетських студій вона здобула нагороду Ісидора Горецького (300.00 дол.), а відтак дістала стипендію Албертського університету за добрі осяги в науці української та російської мови.

Цього шкільного року п-а Самоїл навчає української та англійської мови в школи св. Катерини в Едмонтоні.

Молодій учительці бажаємо всього найкращого в її званні. Дай Боже, щоб як найбільше наших молодих вчителів та вчительок вивчало українську мову, щоб могли відтак навчати її в наших школах.

При цій нагоді Маронія хоче висловити свою щиру подяку проф. д-рові Д. Зуєвському, який минулого року викладав „Історію української літератури" та щиро допомагав усім студентам в студіях.

Кандидатка п-і Н. Фарина

НА АЛДЕРМЕНА В ЧЕТВЕРТОМУ ВАРДІ В ЕДМОНТОНІ

Пані Наталка Фарина

Широковідома громадська діячка пані Наталка Фарина кандидує на позицію міської радної (алдермена) в четвертій варді в виборах у Едмонтоні, які відбудуться 13-ого жовтня. Усе своє життя вона тісно зв'язана з українською спільнотою в церковному, культурно-освітньому, виховному й добродійному житті.

Пані Фарина завсіди живо цікавилася загальноз громадськими справами, має вироблений світогляд і має належний досвід у праці з людьми, чи то з поодинокими чи в організаціях. Вона говорить плавно двома мовами й ніколи не вагається висловити своїх поглядів, зокрема в принципових справах. Пані Наталка Фарина вповні заслуговує на піддержку виборців четвертої варди, коли прийдеться до голосування в міських виборах.

(Огол.)

ДРУКАРНЯ „УКРАЇНСЬКИХ ВІСТЕЙ"

ВИКОНУЄ:
- фірмові коверти
- фірмові листи
- афіші, летючки
- брошури
- візитівки, білети
- базарові квитки
- весільні запрошення

UKRAINIAN NEWS
10967 - 97 St.
Edmonton, Alberta

УВАГА: ВСІ АЛБЕРТСЬКІ ГОДІВЦІ ОВЕЦЬ ТА ПРОДУЦЕНТИ ВОВНИ

У ЗВ'ЯЗКУ З ПРОПОНОВАНОЮ АЛБЕРТСЬКОЮ КОМІСІЄЮ ДЛЯ ГОДІВЛІ ОВЕЦЬ ТА ПРОДУКЦІЇ ВОВНИ

Албертська рада для продажу рільничих продуктів хоче устійнити, як задалеко сягатиме піддержка продуцентів для пропозиції, предкладеної Албертською радою годівлі овець, щоб утворити Албертську комісію для годівлі овець та продукції вовни. Листи із копією пропонованого пляну та поясненнями вислано до всіх знаних продуцентів з проханням повернути квестіонарі із зазначенням, чи вони будуть піддержувати проект створення комісії, чи ні. Просимо вас докласти старань, щоб ваші квестіонарі були вислані так, щоб були в Едмонтоні не пізніше, як 8 жовтня 1971 р. Якщо ви не дістали листа, копії пляну, змісту пояснення та квестіонаря, ви можете його дістати від вашого місцевого агрикультуриста або по адресі, поданій нижче.

Всі квестіонарі просимо слати до:

The Secretary,
Alberta Agricultural Products Marketing Council,
Room 503, 9718 - 107 Street
EDMONTON, Alberta.

Вегревил, Алберта: похорон бл. п. Адама Савчука

бл. п. Адам Савчук

В понеділок, 28 червня упокоївся в Бозі бл. п. Адам Савчук на 75 році життя.

Покійний народився в селі Ланівець Борщівського повіту. Коли йому було 3½ року його родичі, Стефан і Варвара, виїхали до Канади й осілися на гомстеді коло Мондеру. По трьох роках вони перебралися в околицю Нового Києва. У 1926 р. Адам одружився з Варварою Захарук і залишилися на фармі, де пробували аж до 1959 р., коли перебралися до Вегревил.

Покійний, як і вся його родина, відзначався глибокою релігійністю та любовю до своєї церкви. На його часи припало організування парафії і будови церкви й народного дому в новому Києві, там увійшло в звичай дзвонити великим дзвоном у навечеріє кожного свята. У сам день свята люди сходилися до церкви, а як не було священика, то самі співали та проказували спільно молитви. Дзвонення в навечеріє свят — це була служба, що її виконував покійний від молодечих літ. Покійний був щедрим не тільки для своєї церкви, але коли організувалися нові парафії в містечках Ворвик, а пізніше в Геррі Гил, покійний Адам щедро їх спомагав, а коли в Новому Києві не було богослуження, то з родиною їздив до однієї чи другої церкви.

У 1959 р., коли діти вже подружилися і кожне пішло на своє господарство, пок. Адам з дружиною Варварою купили у Вегревил близько церкви хату й туди перебралися, щоби доживати свого віку. Для покійного найбільшим щастям була щоденна Служба Божа й святе Причастя. Там уплило сім тихих і спокійних років, поки слабість не підірвала його здоров'я. Тяжка недуга прикувала його до ліжка та докучала йому більше як п'ять років. У терпіннях кріпився молитвою і частим Св. Причастям, що його приносив священик до його дому. У час його недуги постійно на думці були Бог, діти і церква. Церквою цікавився і допитувався про неї аж до самої смерти. У тому часі багатома наворотами був у лічницях то у Вегревил, то в Едмонтоні. Подорож до лічниці в Едмонтоні в другій половині червня була його остання. Покріплений Св. Тайнами віддав Богові свою душу дня 28-го червня.

Похоронні богослуження відправив у місцевій церкві Пресвятої Тройці о. В. Шевчук ЧСВВ дня 2-го липня. Поховано його на католицькім цвинтарі у Вегревил.

Підчас похоронного обіду, що його приготовив місцевий відділ ЛУКЖ, коротко промовив о. Парох підносячи гарні прикмети покійного, а подяку в імені родини зложив брат покійного Олекса Савчук.

Покійний полишив у смутку свою дружину Варвару, дітей Василя, Петра і Анну (Гунька), як також братів Василя й Олексу, сестру Катерину Григірчук, сім внуків.

З приводу похорону жінка жертвує 10.00 дол. на фонд Українських Вістей.

За жертву щиро дякуєм, а покійному Адамові вічна пам'ять.

В. И. П.

Едмонтон, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. АННИ МАЛИЙ

бл. п. Анна Малий

В середу, 25 серпня ц.р. відійшла у вічність по однорічній хворобі бл. п. Анна Малий на 59-ому році життя.

Покійна походила родом з села Радованці, сокальського повіту, Західна Україна. До Канади приїхала з родичами малою дівчиною в 1912 р. Родичі її осіли на гомстеді в околиці Мусідора. Вона допомагала родичам працювати по чужих людях, щоб заробити троха грошей. Платили їй за те по 3.00 дол., 5.00 дол., 8.00 дол. місячно.

В 1938 р. вона вийшла заміж за Івана Малого, що приїхав до Канади з Джурина, пов. Чортків у 1928 р. Молоде подружжя осіло на гомстеді в околиці Сангудо, де фармували через увесь час. Були добрими парафіянами української католицької церкви в Черчил. Покійна ніколи не опустила богослужби. Часто теж давала жертви на церкву. Покійна була довголітньою передплатницею „Українських Вістей".

Покійну оплакують 7 братів: Володимир, Петро, Йосиф, Михайло, Стефан в Едмонтоні, Стенлі в Келгари, Френк у Вінніпегу, три сестри: Юлька Рой в Британській Колюмбії, Анеля Джон в ЗДА та Сестра Служебниця Христина в Торонто.

Похорон покійної зачався панахидою в неділю, 29 серпня в каплиці похоронного заведення Парк Меморіял в Едмонтоні, що її відслужив о. М. Ґураль. Заупокійну св. Літургію та похорон відслужив о. М. Ґураль в катедральний парафії св. Йосафата в понеділок, 30 серпня. Тлінні останки покійної зложено на українському цвинтарі св. Михаїла. В часі похоронних обрядів співав п. Олекса Воробець.

Після похорону відбувся поминальний обід в брата покійної Петра. В часі обіду п. О. Воробець в імені родини подякував усім за участь в похороні.

З нагоди похорону чоловік покійної передав 10.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуєм, а покійній Анні вічна пам'ять.

Вог, Алта: похорон бл. п. Миколи Доблянко

В суботу, 22 травня скоро розійшлася сумна вістка про смерть бл. п. Миколи Доблянко, дійсного і жертвенного члена парафії і церкви Успення М. Б. у Вог. Покійний народився в Ребит Гил, Алберта 1 березня 1903 р. Там він прожив свої дитячі літа і там помер і похоронений його батько. Тому що фарма, яку набули його родичі як одні з перших поселенців у тих околицях, не була доброю до господарки, покійний ще молодим хлопцем враз із матірю та ріднею переїхав до Вог і тут вони закупили фарму та заложили свою господарку. Ставши дозрілим юнаком, Микола в листопаді 1927 р. одружився з Пелагією Якимець, закупив собі фарму, та заложив власну господарку.

В 1958 р. його дружина з котрою прожив 31 літ, Пелагія, вмирає, він із дітьми дальше залишається на господарстві, а кухонну та взагалі хатню працю виконує дуже вміло якийсь час матір його дружини старенька Анна Якимець. Ціле своє життя аж до смерти він провів на господарстві, бо і на старости літ, коли вже його сили опустили то і тоді він проживав на фармі з одруженим сином Віктором у Вог, пошта Легал.

Від своїх родичів, Микола отримав глибоко релігійне виховання, навіть на старості він ніколи не опускав богослужень, був надзвичайно жертвенним на релігійні потреби. Попри велику працьовитість на господарстві, відзначався він милою вдачею так що зєднав собі багато приятелів.

Покійний залишив в глибокому смутку трьох синів і 2 доньки та 28 внуків. Його сини: Іван і Михайло подруженні проживають в Едмонтоні, Віктор жонатий і Анна замуж. за Ів. Зілінським фармують в околицях Вог, а Леся замужна в Редвей.

Рівнож залишилися опечалені в смутку 5 сестер і 2 брати.

Похоронні відправи розпочалися 24 травня о год. 9.15 веч. парастасом, що його відслужив місц. душпастир із Редвотер у похоронному заведенні в Парк Меморіял у Едмонтоні. Відтак для звеличання похорону прибув душпастир із Голден о. Ол. Захаріясевич, котрий попередно душпастирював у тій окрузі та добре знав покійного. Він враз із місц. душпастирем 25 травня відправив парастас у хаті на господарстві Віктора о год. 8 вечером а, слідуючого дня рано відбувся величавий похорон із заупокійною Службою Божою в церкві у Вог. На всі похоронних відправах співав місц. дяк п. Яр. Боднар із хористами при співучасті великого числа людей. Похоронне прощання із наукою сказав місц. душпастир. Покійного похоронено на церковному цвинтарі. Рідня Миколи вгостила людей по похороні в залі під церквою, а також перекускою по парастасах у хаті сина Михайла в Едмонтоні і сина Віктора на господарстві у Вог. По невіджалованій втраті батька, дідуня і брата Миколи, опечалена рідня щиро вдячна отцям душпастирям і дякові п. Яр. Боднарові з хористами за відслуження величних похоронних відправ, похоронному заведенню Парк Меморіял за прислугу, всім учасникам похорону за слова розради і потіхи в їх горю, за молитви а особливо за так численні пожертви за заупокійні Служби Божі і за квіти та за всяку прислугу, що своєю участю причинилися до звеличання похорону. Нехай Всещедрий Господь нагородить вам своїми ласками.

бл. п. Микола Доблянко

На прес-фонд У.В. рідня покійного переслала 12.00 дол., за пожертву щиро дякуємо а покійного Миколу нехай Всемилостивий Бог прийме до свого царства, а та земля, яку він так дуже любив нехай буде йому легка.

УВАГА!

Пошукуємо жвавого й рухливого хлопця

ДО НАУКИ ДРУКАРСТВА

Зголошення до друкарні "УВістей"

Похорон бл. п. Ст. Дашкевича в Едмонтоні

бл. п. Степан Дашкевич

В п'ятницю, 13 серпня раннім ранком, розпочавши тільки працю в міській роботі, згинув присипаний землею бл. п. Степан Дашкевич. Вістку ту подала в 8 год. рано едмонтонське радіо, покривши глибоким сумом родину, приятелів та знайомих покійного. Молодий, життерадісний Степан Дашкевич, ненадійно відійшов у вічність, залишаючи маленькі сироти — доні та вірну дружину.

Похорон покійного відбувся у вівторок, 17 серпня на український цвинтар св. Михаїла. Народився покійний Степан на Лемківщині в родині Томи й Анни з роду Бучковська Дашкевич. 17 літнім хлопцем йде на примусову працю в Німеччину під час другої світової війни. На поневілянні проходить його молодість. Коли закінчилася друга світова війна, бл. Степан запізнає в таборі переміщених осіб в німецькому Ганновері свою майбутню дружину Розалію. Звінчатись не змогли вони тоді. Тому Степан виїздить до Канади. Спочатку працює в лісах Онтаріо, а 1949 р. переїздить до свого брата в Мондері, Алберта. Сюди приїздить з Англії від свого брата Розалія — наречена Степана і вони 1951 р. вінчаються, закладаючи своє родинне гніздечко. 1952 р. бл. п. Степан стає на працю в місті Едмонтоні і там працює аж до нещасливого випадку своєї смерти.

Покійний був добрим українцем, вірним сином своєї рідної Церкви, примірним членом парафії св. Юрія Побідоносця. Окремо треба підкреслити той труд, що його клав він, виховуючи свої доні. Спочатку до дитячого садочку, а опісля до рідної школи точно і примірно привозив він свої доні на навчання. Коли ж свої зайняття мала молодеча організація СУМ, то двічі денно приїздив добрий батько зі своїми дітьми, щоб дати їм добре рідне виховання. Покійний був товариський в спожиттю з іншими, згідливий, доброго серця. Мав щире серце, був людяний і погідної вдачі. У всіх полишив по собі щирий жаль, що так марно минувся на цьому світі.

В понеділок, 16 серпня в каплиці Парк Меморіял вечером відправлено панахиду. Простора каплиця похоронного заведення не могла вмістити тих, хто прийшов віддати покійному останню прислугу. По похоронній духовній науці, що її виголосив парох покійного, працов покійного від Організацій Визвольного фронту п. Н. Сус та представник міста Едмонтону з департаменту праці. У вівторок 17 серпня похоронні обряди відслужив о. В. Тарнавський в парафіяльній церкві св. Юрія, що її вщерть виповнили були приятелі та знайомі покійного. В поминальний проповіді о. парох змалював незабутній образ, як покійний, привізши дітей на зайняття СУМ-у, заходився працювати біля квітів коло своєї парафіяльної церкви. Покійний любив квіти. Не тільки ті з городі, але й живі квіти своїх дітей. Про них дбав, ними піклувався. Працюючи покійного від парафії, о. парох бажав удові одного — виховати так свої сироти, щоб гідними були свого доброго батька.

По похороні відбувся в залі під церквою похоронний обід, що його приготовили членкині Марійської дружини. Покійний залишив у смутку крім дружини та дітей Лесі, Марусі і Петрусі, маму в Україні, братів та сестер. Хай канадска земля буде йому легкою.

В суботу, 25 вересня о год. 9:30 рано в церкві св. Юрія буде відслужена заупокійна св. Літургія за бл. п. Стелана у 40 день його смерти. З нагоди цего допису вдова складає 15.00 дол. на пресфонд „УВ".

За жертву щиро дякуєм, а покійному Степанові вічна пам'ять.

Едмонтон, Алберта

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ БЛ. П. ОЛИМПІЇ ЦВІКІЛЕВИЧ

З великим болем і великим смутком згадуємо в першу річницю смерти мою незабутню дружину бл. п. Олимпію з Риндикевичів Цвікілевич, що відійшла від нас 19 вересня 1970 р.

В болючу річницю складаю 50.00 дол. на іконостас до української греко-православної церкви св. Івана

бл. п. Олимпія Цвікілевич

і10.00 дол. на пресовий фонд „Українських Вістей", як нев'янучий вінок на її могилу. Добра пам'ять про дорогу покійницю нехай вічні живе між нами.

Муж Володимир, Едмонтон

За жертву щиро дякуєм, а покійній Олимпії вічна пам'ять.

Видавництво „УВ".

НАЙКРАЩИЙ ПОДАРУНОК

для ваших дітей у юнацькому віці це передплата за цікавий гарний, ілюстрований місячник

ЮНАК

YUNAK Magazine
2199 Bloor St., West, Apt. 13
Toronto 9, Ont., Canada

ОРБІТ

ОРБІТ Co.
10219 - 97 вулиця,
ЕДМОНТОН 15, АЛТА

Висилаємо всілякі посилки з нашого великого складу товарів, який маємо найкращий, а в Україні найбільш придатний. Пересилка триває 6 тижнів.

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.